BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!

kitle

PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR
Yıl: 3 SAYI: 103
12 NİSAN 1976 250 Krş.

haftalık sosyalist gazete

Türkiye ABD'nin Orta Doğu karakolu olmayacaktır!

yurt toprağını satışa çıkaran işbirlikçi MC'ye karşı kitle direnişlerini örgütleyelim

'den haberler

ÜLKE TOPRAKLARINI EMPERYALİZME SATAN MC İKTİDARDAN UZAKLAŞTIRILMALIDIR

TSİP İSTANBUL İL ÖRGÜTÜNÜN BİLDİRİSİ

«Eski Amerikan Morrison şirketinin Türkiye temsilcisi, emperyalist işbirlikçiliğinin sembolü Demirel'in başkanlığındaki tekelci sermayedarlar cephesi yurdumuzun topraklarını emperyalizme peşkeş çekti.

Halkın çıkarlarını ve onurunu ayaklar altına alan İşbirlikçi Sermayedarlar Cephesi Halkın Düşmanı Olduğunu bir kez daha ispatladı.

Milliyetçi Cephe, Emperyalist Amerika ile yürüttüğü hayasız bir pazarlık sonucunda; 26 Amerikan Üssünün ülkemiz topraklarında Kurulup Çalışması için anlaşmaya vardı. Ayrıca çok miktarda savaş uçağı ve silah satın alındı.

Bu 26 askeri üs'ün görevi nedir? Alınan savaş araçları nerede ve ne için kullanılacaktır?

Bu üsler emperyalizmin emrinde ve hizmetinde olacaktır. Dolayısıyla geniş çalışan yığınların zararına iş görecektir.

Çünkü emperyalizm dünya halklarının ortak düşmanıdır, savaş kışkırtıcısıdır. Vietnam'da, Şili'de, İspanya'da, Kıbrıs'ta ve daha pek çok ülkede Faşist Cinayetlerin emperyalist katliamların failidir.

KARDEŞLER

1 milyar kredi karşılığında; Üsleri için yurt toprakları hizmetine sunulan ABD emperyalizmi, diğer emperyalistlerle ve yerli tekelci ortaklarıyla birlikte yıllardır bizleri ilkelerimize kadar sömürmektedir.

Amerikan emperyalizmi, Kıbrıs'ta bir darbeye önayak olarak halka ve devrimcilere zulmetmiş, Türk ve Rum emekçileri birbirine düşürmeye çalışmış, birçok emekçinin ölümüne sebep olan savaşı kışkırtmış, sonunda Kıbrıs'ı bölerek daha çok kendisine bağımlı hale getirmiştir.

ABD Emperyalizmi bugün yine Yunanistan'la Türkiye arasında savaş kışkırtmakta iki ülkeyi silahlanma yarışına sokarak kendisi milyarlar kazanmaktadır.

İşte emperyalizmle, ülke topraklarımız üzerinde en hayasız pazarlıklara girişen tekelci sermayedarların Milliyetçi Cephe'si bütün bu suçların dolaysız ortağıdır.

MC imzaladığı son anlaşmayla da belgelediği gibi Emperyalizmin halkımıza ve kardeş halklara karşı beslediği düşmanca emellere hizmet etmektedir.

MC yaptığı anlaşmanın halkın çıkarlarının bu kadar aleyhine olduğunu gizleme telaşı içinde yine her zaman olduğu gibi «Milliyetçiliğin» arkasına sığınmaya çalışmaktadır.

Üslerde «Türk kontrolu bulunacağı», «Türk bayrağı asılacağı» masalıyla halkı kandırmaya çalışmaktadır. Oysa Amerikalı yetkililer daha açık yüreklilikle bunun hiç te önemli olmadığını, Amerikalı uzmanlar orada bulundukça üs'lerin gerçek görevlerini aksatmadan yapacaklarını açıklamaktadırlar.

Son olaylarda açıkça görülmüştür ki, sermayedarların ırkçı kafatasçı milliyetçilikleri, aslında halk düşmanlığı anlamına gelmektedir. MC' nin milliyetçiliği gerçek yurtseverlikle taban tabana zıttır.

KARDEŞLER

- Emekçi halkı işsizliğe pahalılığa mahkûm eden;
- İlericileri, yurtseverleri, devrimcileri katlettiren - zindanlara atan, işkence eden,
- Doğu'daki Emekçi Halk'a ırkçı baskı uygulayan;
- Hak arama mücadelelerini, demokratik girişimleri saldırıyla, kanla bastıran;
- Rüşvet, yolsuzluk, dolandırıcılık çamuruna boğazına kadar batmış bulunan;
- Ülke topraklarını emperyalizme satan,

MC iktidardan uzaklaştırılmalıdır!

Türkiye
Sosyalist İşçi Partisi
İstanbul İl Merkezi

TSİP Başkanlık Kurulunun Tepkileri

TSİP Başkanlık Kurulunun yayınladığı bildiride Başbakan Demirel'in son demecine cevap verilmiştir. Cevap, özetle şöyledir: «MC iktidarının ve AP'nin başı Demirel bir yandan kendi ailesine (yakınlarına) on milyonlarca çıkar sağlayan, yolsuzluğun ve çıkarcılığın timsalidir.

Demirel, böylesi suçlarını örtbas etmek için gensoru önergelerini reddettirip soruşturma komisyonlarını işletmez, yani halka hesap vermekten açıkça kaçarken, öte yandan yurt topraklarını satışa çıkarmakta, bununla da yetinmeyip ABD'nin istediği sıkıyönetimli en gerici bir rejimi yerleştirmenin vaadleri ve yakarışlarını ABD kongresine sunmaktadır.

Türkiye ile ABD yöneticileri arasında yapılan ve özünde yurt topraklarını ABD emperyalizmine kiraya veren ikili anlaşmaların kongreden geçmesi için MC partiler topluluğu haysiyetsizliğin uç örneklerini vermektedir. Gerici MC iktidarının başı Demirel'in son demeci bu bakımdan ibret verici çok önemli bir belgedir. Demirel, Avrupa'nın da ABD şemsiyesinin altında olduğunu söyleyerek Türkiye'nin ya Avrupa, ya da Amerika'ya bağımlı olmaktan başka çaresi olmadığını açıkça dile getiren haysiyetsiz bir anlayışla yansıtmış ve sonuçta ABD'ye bağlanmamızın kaçınılmaz olduğunu barizce ifade etmiştir.

«Umarım ki, ABD kongresi Türkiye'nin dostluğunun değerini takdirde kusur etmiyecektir» diyen Demirel, kongreye MC iktidarının ve yerli egemen çıkar çevrelerinin yalvarışını sunmuştur. AP Genel Başkanı bununla da kalmayarak aynı konuşmasında sözüm ona baş ka bir muhteva altında Türkiye'de sıkıyönetim ilan edilebileceğini, ABD'ye ülkemizdeki rejimi büsbütün gericileştirmek ve faşizmi yoğunlaştırma konusunda açık vaatte bulunmuş, adeta kongreye «siz bize silah verin, bunun karşılığında biz hem ABD'nin Ortadoğudaki jan darmalığını, daha iyi yapalım, hem de Türkiyede bize güven vermeyen halk uyanışını ve demokratik hareketini bastırmak için yeni tedbirler alalım. Böylece Türkiye'yi sizin için dikensiz bir gül bahçesi haline getirelim» demek istemiştir.»

ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

«Bir yıldır (işbaşında bulunan) MC iktidarı ve onun koalisyon ortağı MHP'nin yan kuruluşu olan Ülkü Ocakları, işçi ve öğrencilerin demokratik direnişlerini kırmaya ve kanlı saldırılarını sürdürmeye devam etmektedir.

Son günlerde İstanbul'da buna benzer olaylar artmaktadır. Hatta, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesine silahlı baskın yapan bu örgütün yöneticileri hakkında soruşturma açmak zorunda bile kalınmıştır.

Halk düşmanı eylemleri ile her geçen gün kendisini sergileyen Ülkü Ocakları ve benzeri kuruluşlar, kapatılmalıdır.

Yurt dışında da faşist girişimlerde bulunan, MC iktidarının geniş desteğindeki kendilerine komando diyen bu mihrakların, halkımızın bağımsızlık, demokrasi özlemlerine set çekilebilmesi için gizli açık kuruluşlarla da beslenip desteklendiği belli olmuştur.»

TSİP ÇORUM İL ÖRGÜTÜNÜN BİLDİRİSİ

Baskılar Bizi Yıldıramaz

İşçi sınıfı ve Emekçi halkımızın güçlenen Bağımsızlık-Demokrasi - Sosyalizm mücadelesi karşısında egemen güçler ve onların polis devleti MC İlerici - Demokrat - Yurtseverler üzerindeki baskıları artırmışlardır. Gün geçmiyor ki İlerici - Demokrat - Yurtseverler komando denilen sermaye uşakları veya polis tarafından işkence veya öldürülmemiş olsun.

İşçi sınıfı ve Emekçi halkımızın sömürü düzenine karşı mücadelesinden alabildiğine korkan parababaları Faşizan baskıları artırmışlardır. Genel olarak yurtseverler özel olarak ta partimizin üzerindeki Faşist baskılar alabildiğine yoğunlaşmıştır. Egemen güçler Emekçi halkımızın İş-Ekmek-Hürriyet mücadelesinden bizi engelleyemeyeceklerdir.

31.3.76 tarihinde partimiz Yönetim Kurulu üyesi arkadaşın evi hiç bir gerekçe gösterilmeden aranmış ve MC bilim düş manı yüzünü bir daha gösterek serbestçe satılan kitaplara el konmuştur. Arkadaşımız gerekçesiz tutuklanmıştır. Aynı gün iki öğrencinin evi hiç bir gerekçe gösterilmeden polis tarafından aranmış ve aynı gerekçesizlikle tutuklanmışlardır.

Olayların sebebini öğrenmek için I. şubeye giden Merkez İlçe Başkanımızı I. Şube komiseri geç saatlere kadar alıkoyarak kanunsuz bir şekilde sorguya çekmiştir. Kendisine durumu hatırlatan başkana «sohbet ediyoruz» demiştir.

Şunu iyi bilsinler ki işçi sınıfı ve emekçi halkımızın İş-Emek-Hürriyet mücadelesini bur juvazinin ne anti - demokratik uygulamaları ne de faşizan baskıları durduramıyacaktır.

Kahrolsun Faşizm,
Kahrolsun bilim düşmanı MC
Kahrolsun Emperyalizm ve yerli uşakları
Yaşasın İş - Emek - Hürriyet mücadelemiz.

Tekelci Sermaye işçi ücretlerini Donduramayacaktır

İşveren Sendikaları Konfederasyonunun geçen haftaki genel kurul toplantısı patronların ana derdinin ne olduğunu bir kere daha ortaya koydu: işçi ücretleri!

12 Mart döneminin unutulmaz «sınai atılım» ve demokratik gerileme günlerinde, faşizmin huzur şemsiyesi altında semirme umutları kabaran nice sanayici patronun basında her allahın günü dehşetengiz demeçler patlatıp işçi ücretlerinin dondurulmasını en âcil yurtseverlik ve uygarlık «görevi» ilân ettiğini hep hatırlarız. Gerçi o zaman da istedikleri tam olmamıştı ama, yine de, üç yıl içinde yüzde yüze yaklaşan fiili fiyat artışları sayesinde işçi ücretlerindeki gerçek artış düzeyini fiyatların gerisinden nal toplar hale getirebilmişlerdi.

Ne var ki, özellikle AET ile ilişkilerin sarpa sardığı şu sırada, dış pazarlarda rekabetin çetinliği sanayicilerin bununla yetinmelerine imkân bırakmıyor. Maliyet yüksekliği, bunca teşvik ve vergi iadesi uygulamasına rağmen «Türk kapitalizmi»nin belini büküyor. Maliyet yüksekliğinin asıl köklü nedeni, tabii «Türk kapitalizmi» nin yatırım malları, ara mallar ve teknoloji — ve de sermaye — bakımından dışa bağımlılığında somutlanan geri yapısıdır. Ve «Türk kapitalizmi» kendi sınai «yaratıcılığı» ve «teşebbüs kaabiliyeti» adına bu gerilik çemberini işçi sınıfının sırtında kırmayı özlemektedir. Çünkü, emperyalizme bağımlılık koşullarında Türk parasının sürekli düşmesi ve sürekli fiili devalüasyon ithalatı durmadan pahalandırdıkça artan maliyetlerin acısını işçi ücretlerinden çıkarmanın kendisi için tek çıkış yolu haline geldiğini görmektedir.

Bu yüzden ekonominin ana yapısal sorunu gerçek yörüngesinden saptırılarak sözümona «aşırı» işçi ücretlerine ve ücret artışlarının «gerçekçi olmayan» hızına indirgenmektedir. Emperyalizmin günümüzdeki uluslararası finans kuruluşları da eski ve yeni dış borçlarla ilgili işlemlerde bunu bir silâh ve baskı aracı olarak kullanmaktadırlar.

Tabii işçi ücretleri sorunu sadece Türkiyeli işverenleri ilgilendirmiyor; büyük ve tatlı kârlar umuduyla burda yeni yatırımlara girişmeye istekli yabancı sermaye, özellikle Batı Alman sermayesi de işçi ücretlerinin zaptü rapt altına alınmasını bir an önce çözüme bağlanması gereken âcil bir sorun olarak görüyor.

Böylece «Türk kapitalizmi» nin yüksek maliyet sorunu ile malî kaynak sorunu giderek ikisi bir arada işçi ücretlerinin tepesinde düğümleniyor. Bu arada MC koalisyonunun Türkiye'deki ABD üsleri konusunda imzaladığı geçici satış mukavelesinin gündemde olduğu bir sırada sanayicilerin işçi ücretleri üzerinde baskıyı artırmaları da yine bir raslantı değil. ABD'den sağlanmak istenen «savunma» kredileri — ki bunlar, aslında, ABD tekellerine sağlanan pazarlama kredilerinden başka birşey değildir — «savunma» masraflarını erteleyip iş adamlarına yeni ihale, teşvik ve vergi iadesi kaynakları açacak. Vadeleri gelen dövize çevrilebilir mevduat borçlarının ve bunlara hükümetçe tanınan kur garantisinin her gün artan yükünü nisbeten hafifletecek. Hafifletecek ama, para değerinin sürekli düşmesiyle ithalatın sürekli pahalanması çok geçmeden bütün bu avantajları silip süpürecek. Onun için satış operasyonu ve ABD ile «dost»luğun pekişmesi için ücretlerinin dondurulmasıyla bütünlenmeli ki Türkiye iç ve dış sermayeye işçi sınıfının ve kitlelerin sırtından kâr garantisi sağlayan sağlam bir yatırım alanı hâline gelebilsin!

Kapılarına dayanan malî kaynak sorununu MC iktidarı eliyle vatan topraklarını yabancılara kiraya vererek çözmeye çalışan işverenler bu arada, genel kurulda, işçi ücretleri sorununun kendi istekleri doğrultusunda çözülmemesinin «müeyyideleri»ni de yüzsüzce ve pervasızca dile getirmekten geri durmamışlardır.

Bunlardan ünlü Halit Narin'e bakılırsa «Tarihi gerçekler karşısında... Türk hür teşebbüsünün yeri ve fonksiyonu üzerinde tartışma yapılamaz.» İşçilerin grev yapmaları «haklı nedenlere dayanmayan, şahsi ve ideolojik davranışlar» dır ve bu «sorumsuzluk kamu yararı ve düzeni açısından önemli gelişmelere yol açabilir.» Toplu iş sözleşmelerinde ileri sürülen talepler «iş hayatının tahammülünü aşmıştır.»

Bay Narin gibi, TÜSİAD başkanı Bay Feyyaz Berker'e göre de «işçi sendikaları kendilerini işverenler kadar sorumlu saymalıdırlar» (yani işverenlerin çıkarını onlar kadar yakından kollamalı, işçilerin çıkarlarına boş vermelidirler!) «Aksi halde yalnız Türk ekonomisi iflâsa doğru sürüklenmeyecek, fakat aynı zamanda sosyal adalet ve sosyal güvenlik mefhumu ve demokratik idare tarzı da yara alacaktır.» (Yani işçi sendikaları işverenlerin çıkarını yurt çıkarı belleyip ona göre davranmazlarsa işverenlerin çıkarını lâyıkıyla kollayacak açık faşist bir rejimin gelmesinden sorumlu olanlar yine işçi sendikaları olacaktır.)

Bütün bunlar, özgürlük ve demokrasi «âşığı» iş adamlarının özgürlüğe ve demokrasiye biçtikleri pahayı ve kendi özgürlük ve demokrasi anlayışlarını gösteriyor. Ve bunu gösterdiği gibi, aynı zamanda, temsilcisi oldukları «Türk kapitalizmi» nin ne denli iç yapısal zaaflarla malûl ve dolayısıyla ne denli dışa bağımlılığa mahkûm olduğunu da kendi itiraflarıyla gözler önüne seriyor.

Bu durumda «sosyal demokrasi»nin — CHP' de şu anda başı çeken yönetimin — bu açık faşizm tehditlerine karşı sunduğu alternatif nedir?

Sadece şu: «Türk kapitalizmi»nin muhtaç olduğu «iş barışı» nı şaibeli MC iktidarından daha başarılı yöntemlerle sağlıyabileceğine «Türk kapitalistleri»ni iknaya çalışmak! Bunun ötesinde CHP yönetiminin halk düşmanı MC iktidarına karşı kitlelerle daha yakın organik bağlar kurma, mücadele sloganlarını ve hedeflerini kitlelerin âcil ekonomik ve sosyal talepleri doğrultusunda belirleme, «halkın umudu Ecevit» imajında mündemiç sosyal tercihleri MC'ninkinden farklı bir sosyal muhteva çerçevesinde somutlama yönünde hemen hiç bir çabasına tanık olmuyoruz. Hattâ, 1973 seçimleri öncesindeki bazı somut yönelimlerden geriye dönüşlere tanık olmaktayız. Sanki MC'nin başa geçmesiyle kitlelerin «Türk kapitalizmi»nin işleyişiyle çelişkisi hafiflemiş gibi CHP yöneticileri mücadele sloganlarını yumuşatmışlar, değiştireceklerini söyledikleri düzenle büsbütün uzlaşıcı bir tavır içine girmişler, siyasi mücadele alanını âdeta salt Demirel ailesinin işleri ve suçlarıyla sınırlayarak iktidar mücadelelerini sosyal muhtevadan alabildiğine soyutlamışlardır.

Bunun anlamı açıktır: sosyal demokrasi halkın adına değil, «halkın umudu» adı altında sermayenin hâkim mihrakları ve onlarla birlik kodaman bürokratların tercihi («umudu») olarak iktidar mücadelesi verme misyonunu üslenmiştir. Bunun da temel nedeni bugün için CHP yönetimine hâkim sağ sosyal demokrasinin biçimde anti-faşist fakat esasta (ekonomik temelde) MC'ninkinden farklı olmayan sosyal, (sınıfsal) tercihleridir. Bu tercihlerin eninde sonunda varacağı yer halkın umutlarının gerçekleşmesi değil, olsa olsa «Türk kapitalizmi»nin içinde yuvarlandığı zaaflardan geçici bir süre için daha kurtarılmasına çalışmak olacaktır.

CHP yönetimi tekelci sermayeye, işçi sınıfının mücadelesini önleyeceğine dair açık vaadde bulunmaktadır. Ecevit, sanayicilerle yaptığı görüşmede işveren-devlet ve işçi bütünlüğünü sağlayacağını ve hem Türk-İş'in, hem de DİSK'in tabanında yüzde 80 etkin olduğunu, kendisi iktidara gelirse sınıflararası barış ve uzlaşmayı kuracağını vaadetmiştir.

Hiç şüphesiz CHP, bütünüyle, sağ sosyal demokrat yöneticilerin tercihlerini temsil etmiyor. Zaten biz de bunun için «sosyal demokrasi» olgusu üzerinde baştanberi bu kadar uzun boylu duruyoruz. CHP'nin kitleler gözünde bir «umut kapısı» olmasının objektif ve subjektif nedenleri vardır. Bunun içindir ki, CHP'nin sosyal muhalefette yerini tayin edecek olan esas etken bugünkü yöneticilerin şu ya da bu yöndeki tercihleri değil, CHP içindeki köklü sınıf mücadelesi olacaktır. CHP içindeki sınıf mücadelesinin kapsamı ve yönü ise işçi sınıfının işçi sınıfı bilimi doğrultusunda verdiği, boyutları gittikçe büyümekte olan bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinden doğrudan doğruya etkilenecektir.

SONUÇ

İşçi sınıfımız «Türk kapitalizmi» nin işçi ücretlerine ve sendika hareketine saldırısını mutlaka defedecektir. Fakat bunun salt bir ekonomik mücadele sorunundan ibaret olmadığının da gitgide bilincine varmaktadır. Ona bu bilince varmakta öncülük eden bağımsız sınıf siyaseti genel sosyalist hareketin birliğinin olduğu kadar, bir ayağı çukurda çağ-dışı «Türk kapitalizmi»ne karşı işçi-köylü ittifakının ve uluslararası kapitalizmin içimizdeki uzantısı, emperyalist güdümlü tekelci sermaye iktidarına karşı ergeç ayağa yere basacak olan Halk Cephesinin de esas tayin edici unsurudur.

Arjantin'de Faşizm!..

24 Mart'ta İsabel Peron'u deviren askeri cunta ilk iş olarak 2000 yurtseveri tutukladı ve basına sansür koyarak tüm siyasal faaliyetleri yasakladı, tüm sendikaları kapattı. Sabotajcıların görüldükleri yerde vurulacaklarını ilan etti. Tüm mahalli idareler ve belediyelerin meclisleri lâğvedildi.

Faşist cuntanın iktidara el koyar koymaz hiç bocalama geçirmeden tam bir diktatörlük tesis edebilmesi önceden iyice hazırlık yapıldığını gösteriyor.

Gerçekten de darbeden bir gün önce yayınlanan UPI basın ajansının bir haberinde askeri kaynaklardan öğrenilen bilgilere göre bir yıldan beri darbe hazırlıkları yapıldığı belirtiliyordu.

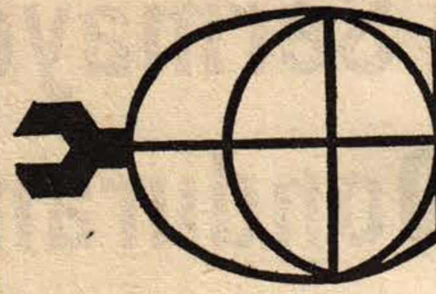
Darbenin yapıldığı Mart ayında olaylar son derece hız kazanmış, grevci 5000 işçi peroncu rejim tarafından tutuklanmış, faşist AAA (Arjantin Antikomünist İttifakı) örgütü sadece Mart'ın üçüncü haftasında otuz, devrimci, sendikacı ve öğrenciyi öldürmüştü. 15 Martta darbenin hazırlık senaryosuna dahil olduğuna inanılan bir bomba Genelkurmay binasının otoparkında patlamış, bir kişi ölmüş, 28 kişi yaralanmıştı.

Darbeden bir gün önce Arjantin-Şili sınırında Şili askerlerinin aldıkları tedbirler de iktidarda bulunan bir faşist rejimle, iktidara gelecek olan faşistler arasındaki işbirliğini gösteriyordu. Şili Arjantinde ertesi gün yapılacak darbe dolayısıyla kendi sınırlarını geçmek isteyecek muhtemel mültecileri püskürtmek için alıyordu bu tedbirleri.

Darbe 200.000'den fazla sayıda askeri ve polisin ortak harekâtıyla gerçekleştirildi. «Kumanda Kademeleri»nin tam uyumuyla yapılmıştı darbe.

İsabel Peron havaalanında tutuklandı ve Arjantinin bir güney eyaletinde Neuquen'de muhafaza altına alındı. Cunta hemen peronist sendikaların liderlerini, peroncu hareketin önde gelen yöneticilerini ve hükümet üyelerini tutukladı. Buenos Aires'teki Arjantin Komünist Partisi Merkezine bir «yıldırım operasyonu» uygulayarak basan askeri birlikler üç kişi bulabildiler binada ve bunları tutukladılar.

Gene «millet bütünlüğünü», «devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliğini» tehlikeye düşürenleri yargılayacak Savaş Konseyleri kuruldu. Bütün işyerleri, muhtemel grevleri önlemek için askeri kontrol altına alındı. Halktan ellerindeki silah ve patlayıcıları teslim etmeleri istendi. Bütün kısa dalga radyo yayınları, tüm toplantılar yasaklandı, gece sokağa çıkma yasağı kondu.

DÜNYA DEVRİMCİ HAREKETİNDEN HABERLER

ŞiLi'DE FAŞiZM KATMERLEŞiYOR

Şili'nin seçimle iktidara gelmiş hükümetini devlet başkanı Allende'yi katlederek deviren ve parlamentoyu fesheden General Pinochet'in faşist cuntası, faşistlerin bilinen ikiyüzlülüğü ile «Anayasaya ve Cumhuriyetin kanunlarına saygılı!» olacaklarını 11 Eylül 1973'te yayınladıkları 1 numaralı bildirileriyle ilan etmişlerdi. Faşist cunta 3 numaralı bildirisiyle sıkıyönetim hali, 5 numaralı bildirisiyle savaş hali ilan ederek bütün faşistlerin en temel insan haklarını ayaklar altına almak için ardına sığındıkları yolu izlemiş ve Şili'de kanlı terörünü uygulamaya başlamıştır.

128 numaralı bildiriyle, Hava, kara, deniz ve jandarma kuvvet kumandanlarından oluşan cunta kendini «Anayasal, kanun yapıcı ve icracı tek otorite» olarak ilan etti. Pinochet'de devlet başkanlığı görevini üstüne aldı.

Hem hakim, hem savcı, hem tanık ve hem de cellat olarak Şili faşist cuntası «devletin bütünlüğünü bozmak», «devletin güvenliğini tehlikeye sokmak», «milletin bölünmezliğini sarsmak» v.b. klasikleşmiş bahanelerle Şili halkına kan kusturmaya, yurtsever ve devrimcileri katletmeye, zindanlarda işkenceler altında çürütmeye olanca hızıyla girişmişti.

Şimdi bu kan makinesi, Şili işçi sınıfının partisi, Şili Komünist Partisinin Genel Sekreteri Luis Corvalan'ı yargılamak ve onun legal linç'ini sağlamak için çalışıyor. Dünyanın tüm ilerici güçleri kanunsuzluğun, faşist zulmün bu yeni doruk noktasına karşı seslerini yükseltmelidir.

Arap Topraklarında İsrail Terörü

Hamdan Assad 24 Mart'ta hastahanede öldü. İsrail kuvvetleri tarafından kemikleri kırılıncaya kadar dövülmüştü birkaç gün önce. Asad Şubat ayında başlayan, İsrail işgaline karşı kitle direniş hareketleri sırasında öldürülen üçüncü filistinliydi.

22 Mart'ta 10 yaşındaki Ali Hasan İsrail zırhlı araçlarına taş atarken vurulmuştu askerler tarafından. Ali Hasan'ın cesedini vermek istemiyen İsmail işgalcileri, kasaba halkının kararlı tutumuna boyun eğmek zorunda kalmıştı.

Cenaze töreninde «Filistin Araplara aittir» dövizleriyle yürüdü kasaba halkı. İşgalciler kasabayı kordon altına alarak, başka yerlerden harekete katılmayı önlemeye çalıştı. Yabancı ve İsrailli gazetecilerin kasabaya girmeleri ve uzaktan bile olsa fotoğraf çekmeleri engellendi.

İkinci öldürme olayı 23 Martta işgalci askerler tarafından tutuklanan bir filistinlinin kıyasıya dövülmesi sonucunda ortaya çıktı. İşgalciler kalp krizi neticesinde öldüğünü söylediler verdikleri raporda.

İşgal altındaki Arap topraklarında sürdürülen protesto hareketlerinin üçüncü ayında okulların ve dükkânların çoğu kapalı, işgalcilerin tüm zulümleri işgal altındaki arap halkının mücadele azmini bilemekten başka birşeye yaramıyor.

BKP KONGRESİ

Bulgaristan Komünist Partisinin 11. Kongresi geçtiğimiz hafta Sofya'da yapıldı. Kongreye 789 bin parti üyesini temsilen 1575 delege katıldı.

Kardeş partileri temsilen 103 misafir delegenin katıldığı kongrede Genel Sekreter Jivkov yaptığı konuşmada BKP önderliğinde son 5 yıllık planla sağlanan başarılara değinmiş, ulusal gelirin yüzde 46, endüstri üretiminin yüzde 55 arttığını belirtmiştir.

Konuşmasında sağ ve sol kanat revizyonizmlerini, milliyetçiliği ve anti-sovyetizmi kınayan Jivkov, komünist partileri arasında ortaya çıkan anlaşmazlıkların Marksizm - Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine ve yoldaşlık ruhuna uygun biçimde tartışılarak çözümlenmesi gerektiğini söylemiştir.

Partinin yeni yöneticilerinin seçilmesiyle sona eren BKP 11. kongresi hakkında gelecek sayımızda daha geniş bilgi vereceğiz.

PORTEKİZ'DE SEÇİMLERE DOĞRU...

25 Nisan'da yapılacak olan Portekiz genel seçimleri için siyasi partiler Mart başlarında propaganda kampanyalarını açtılar.

Bu kampanyalar Portekiz işçi sınıfının ve tüm çalışanların yoğun direnişleriyle aynı günlere rastladı. Örneğin 13 Mart'ta tüm ulaştırma işçileri, hastahane işçileri grev halindeydi. 17 Martta ise inşaat işçileri grevi başladı. Hükümet yoğunlaşan grevler karşısında seçimlerin «hür tercihleri» yansıtabilmesi için grevlerin durdurulmasını istedi.

14 Mart'ta Lizbon'da bir toplantı yapan Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal «En önemli görev demokratik güçlerin, özellikle komünist ve sosyalist partilerin güçbirliğini sağlamaktır,» dedi. İkinci önemli görevin seçimler sonunda meclîste demokratik güçlerin çoğunluğunu temin etmek olduğunu söyleyen Cunhal, hiçbir partinin tek başına çoğunluğu sağlayamıyacağını belirterek, sosyalist partinin şimdiden seçim sonrasında nasıl bir ittifak düşündüğünü açıklaması gerektiğini ifade etti.

Sosyalist Parti liderleri ise Komünist Partisi ile koalisyon fikrini peşinen reddettiler. 5 Martta bir kamu oyu yoklaması yaptıran Sosyalist Parti, bunun sonuçlarına göre kendi partilerinin oyların yüzde 25'ini, Liberal burjuva partisi Demokratik Halk Partisinin oyların yüzde 10'unu, sağ kanat burjuva partisi Sosyal Demokratik Merkez Partisi oyların yüzde 7'sini, Portekiz Komünist Partisi yüzde 6'sını alacağını ileri sürüyor ve yüzde 48'lik bir çoğunluğun henüz karar vermediğini belirtiyorlardı. Portekiz Sosyalist Partisi bu yüzde 48'in büyük bir bölümünün «kanun ve düzeni» sağlayacak parti olarak kendilerine yönetebileceklerine inanan ve böylece iktidara tek başına geleceğine güvenen PSP, ittifak fikrini peşinen reddediyordu.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!
kitle
haftalık sosyalist gazete

TSİP BİRİNCİ PARTİ KONGRESİ KARARLARI (*)

(27 Mart 1976'da kabul edilmiştir)

GEREKÇE

PARTİMİZİN Programı ışığında bir dahaki Parti Kongresine kadar geçecek iki yıllık süre boyunca Partimizin faaliyetini yönlendirecek kongre kararlarına esas alınabilecek sosyo - ekonomik gelişme perspektifi kısaca şöyle özetlenebilir.

Dünya devrimci süreci karşısında devamlı gerileyen emperyalizm, Orta Doğu'da tutunmak için olağanüstü çaba göstermekte, yer yer geçici başarılar elde etmektedir. Bu nedenle emperyalizm ülkemizin geleceğini daha iyi kontrol etmek için var gücüyle çaba göstermektedir. Yerli egemen güçler ve onların mevcut temsilcisi MC iktidarı, emperyalizmden aldığı güç ve destekle emekçi halkımız üzerinde baskı ve zulüm uygulamalarını yoğunlaştırmakta, dünya emperyalist - kapitalist sisteminin genel krizini daha şiddetli bir şekilde hisseden Türkiye ekonomisini, tüm kaynaklarını, temsil ettiği dış ve iç çıkarlar doğrultusunda ve halkımızın acil ihtiyaçlarını hiçe sayarak har vurup harman savurmakta, bu yüzden karşılaştığı güçlükler nedeniyle yükselen halk muhalefeti karşısında, faşizmi yeniden tezgâhlamanın yollarını aramaktadır. Ama gerek demokrasiden yana güçlerin tepkisi, gerekse dünya devrimci sürecinin yumuşama politikası, açık kapalı faşist bir diktatörlüğün kurulmasını engellemektedir.

BU durumda MC iktidarıyla kendileri için istikrarlı bir yönetim sağlayamayan egemen güçlerin bir bölümü, son zamanlarda yöntemini iyice sağa kayan sosyal - demokrasiyi iktidar alternatifi olarak görmeye ve hazırlamaya çalışmaktadırlar. Ülkemizde güçlü ve birliğini sağlamış bir sosyalist hareketin olmayışı, geniş kitlelerin demokrasi umutlarını sosyal demokrasinin iktidarına bağlamalarına sebep olmaktadır. Bu durum önümüzdeki dönemde sosyal demokrasinin siyasi iktidarının şansını arttırmaktadır.

SOSYAL demokrasinin iktidarı, kendisine umut bağlayan yığınların hayatın kendisinden öğrenmeleri için çok önemli dersler getirecektir. İşte önümüzdeki dönemde Partimize düşen görevin önemi bu noktada ortaya çıkmaktadır. Gerçekten Kongremizin hemen ertesinden başlayarak, var gücümüzle çalışmadığımız, işçi sınıfımız başta olmak üzere tüm halkımızı bir yandan mevcut halk düşmanı iktidara karşı mücadeleye yönlendirirken, öte yandan da sosyal demokrasinin müstakbel iktidarının getireceklerini, onu MC ile asla aynı sepete koymadan açıkça gözler önüne sermediğimiz, sosyalist hareketin birliği doğrultusunda önemli adımlar atamadığımız ve sosyal demokrasiyi aşan kitlelere başta ÖRGÜT olmak üzere gereken hedefler gösteremediğimiz takdirde görevimizi başarmaktan uzak olacağımız gibi, bu çaresiz durumu izleyecek toplumsal olumsuzlukların da sorumlusu haline geleceğimiz açıktır.

SOSYAL demokrasinin iktidarı gerçekleşsin gerçekleşmesin önümüzdeki iki yıl sosyalist hareketimizin güçlenme dönemi olacaktır. Esas ağırlık, işçi sınıfımız başta olmak üzere tüm halkımızın ÖRGÜTLENMESİNE verilecektir. [Bu dönem, Sosyalist hareketimizin, işçi sınıfının kendiliğinden hareketini kucaklama, onunla kaynaşma ve ona yön verme dönemi olacaktır. Türkiye'de sosyalist hareketin güçsüzlüğüne karşılık yaygın ve yoğun bir sosyalist potansiyel vardır.] Sosyalist hareketimiz bu potansiyelin büyük bir bölümünü tek bir merkezden yönlendirecek olgunluğa kavuşacak, halkımızın güvenini kazanacak ve onun kurtuluşunun tek yolunun kendi çabasından geçtiğini göstererek, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin öncülüğünü fiilen yerine getirecektir.

I. PARTİ ÇALIŞMALARIYLA İLGİLİ KARARLAR

1. ÖRGÜTLENME

1.1. Parti teşkilâtlarının yaygınlaştırılması ve güçlendirilmesi:

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin mevcut örgütlenmesi yetersizdir. Bu sebeple örgütlenme meselesi önümüzdeki dönemde ciddî bir şekilde ele alınarak :

1.1.1. Amaç 67 ilin hepsinde ilçe teşkilâtlarıyla birlikte örgütlenmenin yayılmasıdır. Partimiz önümüzdeki iki yıllık dönem sonucunda nüfusu elli binin üstünde olan tüm yerleşim merkezlerinde örgütlü olmayı hedeflemelidir. Elbetteki örgütlenme açısından nüfus tek kıstas olamaz. Devrimci ve demokratik birikimin gelişkinlik düzeyi de hesaba katılarak bu hedef büyük ölçüde aşılmaya çalışılacaktır.

1.1.2. Seçimlere katılmak için gerekli örgütlenme; (15 ilde bütün ilçeleriyle birlikte teşkilât açmış olmak) en geç 1976 sonuna kadar gerçekleştirilmeyi beklemektedir.

1.1.3. Köylülüğün örgütlenmesi doğrultusunda çalışmak Partimizin yetersiz kaldığı bir alandır. Önümüzdeki dönemde, özellikle köy temsilcilikleri kanalından Parti, kırsal kesimde propaganda ve örgütlenme çalışmaları yapmalıdır.

Bunun için, genel merkez ayrıntılı bir çalışma yöntem ve programı tesbit etmeli, taşra teşkilâtlarımız ise köy temsilciliklerinin oluşturulmasına çalışmalıdır.

1.1.4. Ayrıca bunun için ilçe seviyesinin altında parti örgütlenmesi yasağına karşı yürütülecek demokratik mücadelenin başarıyla sonuçlanması ölçüsünde üretim ve yerleşim alanları esasına göre parti organlarının yayılmasını sağlamak Partimizin örgütlenme hedeflerinden biri olacak.

1.1.5. Başlangıçtan beri Partimizde titizlikle uygulamaya çalıştığımız çalışma ekipleri sistemi güçlendirilmeli, zaafları giderilmeli ve bu işleyiş sağlamca yerleştirilmelidir.

1.1.6. Genel Merkezin aksaklıkları giderilmeli, düzenli bir çalışma sistemi kurulmalı, Genel Yönetim ve Merkez Yürütme Kurulları bu konuda gerekli tedbirleri almalı, Merkez Yürütme Kuruluna bağlı gerekli bürolar oluşturulmalıdır.

1.2. Sendikal örgütlenme

1.2.1. Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin sendikalar politikası, merkezi sendikalar bürosunun acilen hazırlayacağı bir ön çalışma sonucu detaylı olarak tesbit edilip, bu politika somut bir program ile uygulanır.

1.2.2. Burjuvazinin çıkarları doğrultusunda sınıflar arası barış, denge ve kaynaşma sağlayıcı bir politika izleyen sarı sendikacılığa karşı; sınıf sendikacılığının hâkim kılınması için «en gerici sendikalarda bile çalışılmalıdır» temel ilkesi doğrultusunda, sendikal hareketin birliğini her zaman ön plânda tutarak tüm sendikal örgütlenmelerde, özellikle taban çalışmasına önem verilir.

1.2.3. Bugün işçi sınıfının ileri ekonomik örgütlenmesini temsil eden DİSK'in, gelişip güçlenmesine, politikasının ise daha ileri ve devrimci bir nitelik kazanmasına çaba gösterir.

1.2.4. Sendikaların yönetiminde parti politikasının etken olması ya da parti politikasına karşı bir tutum izlenmemesi için özellikle fabrika ve işyerinde taban çalışması esas alınır.

1.3. Gençlik örgütlenmesi

1.3.1. Gençliğin sosyalist örgütlenmesi:

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bilimsel ilkenin bir gereği olarak işçi, emekçi ve öğrenci gençliğinin örgütsel olarak bağımsız politik olarak kendi çizgisi doğrultusunda çalışacak sosyalist örgütünün acilen kurulması ve bu ilke doğrultusunda teşkilâtlanması, merkezi yayınıyla birlikte ajitasyon ve propagandayı yürütmesi yolundaki çalışmaları destekler.

Sosyalist birliğin gündemde olduğu günümüzde gençliğin sosyalist teşkilâtlanması çalışmalarında birlik hedefini asla gözden kaçırmamaya çalışır.

1.3.2. Yüksek öğrenim gençliğinin demokratik kitle örgütlenmesi:

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi üniversite ve

yüksek okullarda öğrenim gören tüm gençliğin bir yandan akademik sorunlarının çözümlenmesi, bir yandan da halkımızın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde örgütlü bir şekilde yer alması için bütün öğrenim birimlerinde demokratik kitle örgütlerinin gerçekleştirilmesi, bu örgütlenmenin merkezileştirilmesi doğrultusundaki demokratik çabaları destekler, her türlü sekter ve itici tutumdan kaçınır, burjuvazinin öğrenci gençliğin demokratik örgütlenmesine koyduğu anti demokratik engellerin aşılması ve örgütün geniş demokratik tabanının kitle desteğini sağlaması için bu tabana hitap edecek akademik demokratik hedefler tesbit eder.

1.3.3. Ülkemizde özellikle son yıllarda gelişen geniş yığınların politikleşme süreci, orta öğrenim gençliğini de etkilemiş ve onları demokrasi ve özgürlük mücadelesinin içine çekmiştir. Bu açıdan Partimiz, orta öğrenim gençliğinin sosyal muhalefet içinde etkin bir şekilde yer almalarını sağlamak için, onların eğitim sorunlarını dile getirecek olan orta öğrenim gençliğinin demokratik kitle örgütlenmesinin gerçekleştirilmesi çabalarını destekler.

1.3.4. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi genç insanların mevcut düzenin üst yapı bozukluklarından ve yozlaşmalarından ötürü etkilenip heder olmalarını önlemek için mahalli spor kulüpleri ve kültür yuvaları örgütlenmesi ve gençlerin rağbet edeceği çekici merkezler haline getirilmesi doğrultusundaki çalışmaları destekler. Gençlerde demokrat ve yurtsever niteliklerin gelişmesi ve yetenek gösterenlerin sosyalist gençlik örgütlenmesine kazanılması için çaba gösterir.

1.4. Kadınların örgütlenmesi

Kadınlarımız en çok horlanan ve baskı gören toplum üyeleridir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kadınların demokratik örgütlenmelerinin kadın kitlesine maledilmesi yaygınlaştırılması için gerekli girişimleri destekler, mevcut bu nitelikteki kuruluşlar ile diyalog kurar, aynı amaca yönelik kadın örgütlenmelerinin birleştirilmeleri, merkezileştirilmesi ve birlikte hareket edebilmeleri için çaba gösterir.

1.5. Köylülerin demokratik örgütlenmesi

1.5.1. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, topraksız ve az topraklı köylülerin temelini oluşturduğu emekçi köylülüğün demokratik, yığınsal örgütlenmesine önayak olur, bu örgütlenmelerde yoksul köylülerin yönetiminde ağırlığının sağlanmasına özen gösterir. Bu örgütler bir yandan köylülerin ekonomik ve demokratik taleplerini dile getirirken, bir yandan da içlerinde yapılacak siyasi çalışmayla işçi sınıfının en yakın müttefiki olan köylüler onun siyasi hareketinin yanında mücadeleye yönlendirilir.

1.5.2. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi mevcut üretim kooperatiflerinde yapılacak çalışmalarla, bunların yönetimlerinin kırsal alanlarda sömürücülerin sultasından çıkarılıp emekçi köylülerin yönetime hâkim olması için mücadele verir ve kooperatiflerin emekçi köylülere hizmet edecek şekilde yeniden düzenlenmesine çaba harcar.

1.5.3. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi emekçi köylülüğe ulaşmada yapı, tarım ve yeraltı madenleri işkollarındaki işçilerin ve köy aydınlarının önemini göz önünde tutarak bu alanlarda çalışmalarını yoğunlaştırır.

1.6. Meslek örgütlenmeleri

Çeşitli kesimlerde çalışan aydınların, teknik personelin vb. meslek örgütlerinin, birer kitle örgütleri olarak üyelerinin mesleki ve demokratik haklarının elde edilip genişletilmesi amacı doğrultusunda yönlenmeleri ve sosyalist hareketimiz ile iyi ilişkiler içinde bir tutum izlemeleri için bu örgütlerin tabanlarında kitle çalışması gereklidir. Ülkemizde sosyalizme bir hayli yakınlık duyan bu unsurların kitlesel olarak işçi sınıfının siyasi hareketinin yörüngesine kazanılmalıdır.

1.7. Diğer çalışanların ve küçük üreticilerin örgütlenmesi:

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, kapitalistleşmeden şehir ve kasabalarda zarar gören, günden güne durumları kötüleşen ve bu kötüleşmenin gerçek nedenini bilince çıkartamadığı için çoğu kez sömürü ve baskı güçlerinin vurucu gücü haline gelen esnaf, zanaatkâr vb. küçük burjuva zümrelerin —işleyişi ne kadar gerici olursa olsun— mevcut örgütlenmesinde çalışma yürütür, bu örgütlerin demokratlaşması için çaba gösterir, çoğunluğu birer emekçi olan bu unsurların egemen sömürücülere karşı mücadeleye kazanılmasına çalışır, örgütlü olmadıkları yerde örgütlenmeleri için çaba gösterir.

1.8. Halkımızın örgütlenme ihtiyacının yarattığı pekçok mahalli kuruluş, kültür dernekleri vb. vardır. Bunlar geniş çalışan halk kesimlerinin en kolayca, çekinmeden ve yabancılık duymadan biraraya geldikleri ve politik sohbetlerde bulundukları yerlerdir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu gibi örgütlenmelerde çalışma yürüterek geniş yığınların temel politik kazanımlarına ve yerel görevlerinin yerine getirilmesinde katkıda bulunur. Ve onları işçi sınıfının siyasi çizgisine çekecek çalışmalar yapar. Ayrıca böylesi kuruluşların bulunmadığı ve çalışanların boş vakitlerini kahve vb. geçirdikleri yerlerde böylesi dernekleri oluşturma girişimlerini destekler ve geniş kitlelerin kurtuluşları doğrultusunda atacakları başlangıç örgütlenme adımlarına yardımcı olur.

2. AJİTASYON VE PROPAGANDA ÇALIŞMALARI

2.1. Yayınlar

2.1.1. Parti Politikasını Destekleyen Peryodik Yayınlar

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, parti politikasını benimseyip bu doğrultuda yayın yapan ve partimiz yöneticilerine, partili yazarlara sahifelerini açan haftalık, onbeş günlük ve aylık yayınların dağıtımında, satışında ve yaygın bir şekilde okunmasında sorumluluk ve görev alır. Parti politikamızın yayılmasında önemli rolü olan bu yayınların varlıklarını sürdürmeleri ve daha da yaygınlaşmaları için gerekli desteği gösterir.

2.1.2. Günlük Sosyalist Gazete

Sosyalist bir günlük gazete Türkiye Sosyalist hareketinin acil ihtiyaçlarındandır. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* böyle bir gazetenin yayınlanmasının daha fazla gecikmesini önlemek için günlük gazetenin yayınını başlatmak amacı ile kurulmuş Anonim Şirketin hisselerinin tamamının bir an önce satılmasında elinden gelen yardımı esirgemez. Parti teşkilâtlarının ve partililerin bu konuda seferber olmalarına çaba gösterir. Sosyalist hareketin birliğine önemli katkılar getirecek olan günlük gazetenin tüm sosyalistlerin yer alacağı bir yayın olması için gereken girişimlerde bulunur, bu konudaki güvensizliklerin ve sekterliklerin üzerine giderek ortaklaşa bir yönetim sağlanmasına çözüm getirir.

2.1.3. Öğretici Broşürler

Partimiz işçi sınıfımızın ve halkımızın kurtuluşu doğrultusunda, onları bilimin temel kavramlarıyla mücehhez kılacak öğretici broşürleri belirli bir program çerçevesinde hazırlayıp yayınlamayı görev bilir. Ayrıca önümüzdeki dönemin önemli politik konularında bir program çerçevesinde broşürler yayınlanmasını sağlar. Böylesi broşürlerin hem ajitasyon hem de propaganda açısından yüksek bilinçlendirici ve örgütleyici niteliklerini hiçbir zaman gözden kaçırmaz.

2.1.4 Çeviri ve Telif Kitap Yayınları

İşçi sınıfı biliminin temellerini atan klasiklerin aslına sadık olarak işçilere ve kadrolara götürülmesi önemli bir Parti görevidir. Bunun yanında Partimiz, işçi sınıfının bilimini günümüzün problemlerine uygulayarak çözüm getiren güvenilir bilim merkezlerin çalışmalarının çevrilerek yayınlanması, ayrıca ülkemizin sosyo-ekonomik yapısına bilimsel aydınlık getiren incelemelerin de yayınlanması doğrultusunda bir yayın politikası izler.

2.2. Parti içi eğitim

Bir işçi sınıfı partisinin asli görevlerinden biri parti kadrolarını, partinin eylem klavuzu olan bilim ile donatmak ve kadroların sosyalist meziyetlerle takviye edilmesini sağlamaktır. Ancak böylelikle parti içinde kollektif çalışmanın ve yönetimin meziyetleri hakim olup demokratik merkeziyetçilik tam bir işlerlik kazanabileceği gibi partiyi yönlendirecek işçi liderlerin yetişmesi mümkün olur. Bu açıdan Partimiz eğitim meselesini ciddi bir şekilde ele alacak ve eğitim - propaganda sekreterliğine bağlı olarak teşkil edilecek bir merkezi eğitim bürosu vasıtasıyla geçmiş dönemin pratiğinin öğrettiği derslerden de yararlanarak :

2.2.1. Parti içi meseleleri ilgilendiren konularda partililerin merkezi bilgi sahibi olmalarını sağlayan Parti Bülteninin her ay düzenli bir şekilde aksamadan çıkartılması sağlanacaktır.

2.2.2. Aday, asıl ve yönetim kademelerindeki üyeler için, her birinin genel düzeyi gözönünde tutularak tüm parti teşkilâtlarını kapsayan kademeli bir merkezi eğitim programı düzenlenecek ve programın işleyişi denetlenecektir.

2.2.3. Genel ve özel çeşitli konularda değişik kademeler düzeyinde kurslar tertipleyen bir parti okulu oluşturulması amacıyla ön çalışmalar yapılacak ve uygulamalara başlanacaktır.

2.2.4. Merkezi bir program dahilinde tüm teşkilâtı kapsayan seri konferans ve seminerler düzenlenecektir.

2.2.5. Tüm parti üyelerini kapsayacak, sosyalist coşkunun geliştirilip, yükseltilmesi için bir eğitim programı hazırlanacaktır.

2.3. Araştırma ve inceleme

İşçi sınıfının biliminin ülkemiz toplumunun somut şartlarına uygulanması, hareketimizin sağlıklı bir şekilde ilerlemesi için başta gelen gereklerden biridir. Bu amaçla, Parti merkezinden teşkil edilecek bir ideolojik kurul tarafından :

2.3.1. Türkiye toplumunun sosyo - ekonomik yapısının detaylı olarak ve somut verilere dayanarak araştırılması,

2.3.2. Toplumumuz geçmişten evrimlenen bir süreç içinde oluştuğuna göre, geçmişimizin ve özellikle Osmanlı toplumunun incelenmesi,

2.3.3. Ülkemizin emperyalizme bağımlılığı olgusunun, ekonomik, siyasî, askerî ve kültürel her veçhesi ile maddi temelini ayrıntılı olarak vurgulayacak şekilde irdelenmesi

2.3.4. Toplumsal gelişmemizin yakından izlenebilmesi ve doğru politik kararların alınmasına yardımcı olunması amacıyla gereken konularda kitlelerin eğilimlerini tespit edecek anket, araştırma v.b. yapılması,

2.3.5. Sosyalist hareketimiz tarihinin bütün yönleriyle ve sağlıklı bir biçimde incelenmesi,

2.3.6. Dünya devrimci sürecinin gelişme dinamiği ve dünya sosyalist sisteminin ilerleyişi konularında, kadroları ve kitleleri özendirici ve bilgilendirici çalışmalar yapılması, *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*'nin ideolojik görevleri kapsamındadır.

2.4. İdeolojik mücadele

Parti üyelerinin işçi sınıfının bilimiyle donatılarak ideolojik seviyelerinin yükseltilmesi, aynı zamanda burjuva ideolojilerine ve sapmalara karşı amansız mücadele yürütmekle mümkündür.

Bu amaçla, *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,*

2.4.1. Anti - sovyetik milliyetçi ve hegemon-

yacı tutumundan ötürü, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında yer alan ve evrensel bir sapma olarak başlayıp işçi sınıfı hareketi dışına düşen ve en tehlikeli, en fazla işçi sınıfı düşmanı olan maoculuğun, Türkiye'de «gelişmesi» için müsait ortamın varlığını da gözönünde tutarak, duygusal değil, bilimsel plânda amansız ideolojik mücadele yürütmeyi özellikle bu sapmaya yönelimin sınıfsal ve üst yapıdan kaynaklanan maddi temellerinin incelenip teşhir edilmesini görev bilir.

2.4.2. Evrensel bir sapma olan «sol»-kanat revizyonizmine, (sol maceracılığa) karşı işçi sınıfı hareketine verdiği zararlar vurgulanarak sürekli ideolojik mücadele yürütür, ancak bu sapmanın, maoizmle aynı sepete konularak halk düşmanı sayılması gibi sekter tutumuna düşmez, bu sapmaya savrulmuş kadrolar içinde işçi sınıfı mücadelesine kazanılabilecek pek çok unsurun bulunması bir yana, bu çizginin demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin pek çok özgül durumlarında yer alabileceği ve işçi sınıfı politikasının bu esnekliği göstermesi gerektiği gözden uzak tutulmadan özellikle öğrenci gençlik içinde gelişme imkânı bulan «sol»-kanat revizyonizminin yaygınlaşmasının maddi temellerini açıklar.

2.4.3. Ülkemizde zaman zaman güç kazanmış ve bugün de gelişmiş eğilimleri gösteren sağ kanat revizyonizminin her an yeni kılıklar altında yaygınlaşma imkânları aradığı ve bunun günümüzde somut belirtileri olduğunu göz önünde tutarak bu sapmaya karşı da ideolojik mücadele yürütür. Ancak anti - faşist, anti emperyalist mücadelenin gereklerini gözden kaçırmaz.

2.4.4. Ülkemizde etkinliği bulunmamakla beraber, evrensel bir sapma olan Troçkizme ve Troçkist düşünce etkilerine karşı da mücadele verir.

2.4.5. İşçi sınıfının biliminden birer sapma niteliğinde olmayan, fakat işçi sınıfına zararlı etkileri olan anarşizme ve ekonomizm, radikalizm, sosyal demokrasi vb. reformizmin her çeşidine karşı sistemli bir ideolojik mücadele yürütür.

2.4.6. Türkiye sosyalist hareketinde Kıvılcımlı'nın dünya görüşünün eleştirilip küçük burjuva nitelikte olduğu gösterilmiştir. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, önümüzdeki dönemde Kıvılcımlı'nın sosyalizmin temel meseleleri ve bunların ülkemiz şartlarına uygulanması konularındaki teorik ve pratik çalışmalarını da eleştirerek Kıvılcım'lı eleştirisinin tamamlanmasını ideolojik çalışma görevlerinden ihmal edilmemesi gereken biri olarak görür.

3. PARLAMENTER ÇALIŞMA

Mücadelenin öz ve biçimlerini somut şartların somut tahlilinden çıkaran partimiz parlamentonun, kitlelerin muhalefetinin cazibe merkezi olması Partimizin bu konudaki çalışmalarına daha fazla özen göstermesini gerektirir.

3.1. Parti olarak parlâmenter çalışmayı küçümseyen veya yeterince önemsemeyen sekter tavırların üzerine gidilecek, parti teşkilâtlarının ve üyelerinin parlâmenter çalışmaya ciddi bir şekilde katılmaları sağlanacaktır.

3.2. Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden birinin yönetiminde merkezi bir büro teşkil edilecek ve her türlü parlâmenter çalışma bu büro tarafından programlanıp yürütülecektir.

3.3. Tüm mahalli, ara ve genel seçimlere Parti olarak katılmanın şartları gerçekleştirilecektir.

3.4. Parlâmenter çalışmalarda sekterliklerden azami ölçüde kaçınılacak, en esnek davranılabilecek konulardan biri olduğu hatırdan çıkarılmayacak, sosyalist birlik, anti - faşist ve anti emperyalist güçbirliği ilkeleri asla ihmal edilmeyecektir.

4. MALİ ÇALIŞMALAR

Parti içinde en az önemsenen konulardan biridir. Böylesi çalışmaları hor görüp devrimcilikten saymamak tutumunu yani bir çeşit sol çocukluk hastalığını bu konuda somut olarak görmek mümkündür. Önümüzdeki dönemde :

4.1. Bağış meselesi bir düzene sokulacak, sistemleştirilecek ve merkezileştirilecektir.

4.2. Partiye, aidat ve bağış dışında mali kaynakların sağlanması için yaratıcı bir çalışma yapılacak, *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, parti giderlerini muntazaman karşılayacak kaynakların oluşturulmasına çaba sarfedecektir.

4.3. Profesyonel kadroların gelişi güzel finansmanı terkedilecek ve tespit edilen esaslar çerçevesinde merkezi, düzenli ve kayıtlı bir sistem kurulacaktır.

II. ENTERNASYONALİST GÖREVLER

1. İşçi sınıfı enternasyonalizmi, bu konunun gerektirdiği somut çalışmalar yapılmadığı takdirde boş bir kalıp olmaktan ileri gidemez. Partimizin sahip çıkmaya çaba gösterdiği enternasyonalizm aşağıdaki görevlerin yerine getirilmesini zorunlu kılar :

1.1. İşçi sınıfının birliği ilkesinin en yüce şekli olan işçi sınıfı enternasyonalizmi bu birliğe sekte vuracak, onun güç kaybına sebep olacak her türlü ayrılıkçılığa ve birliği önemsemeyen ya da reddeden her türlü tutuma ve sapmalara karşı kararlı bir mücadeleyi ve birliğin tutarlı bir şekilde savunulmasını gerektirir.

1.2. İşçi sınıfı enternasyonalizmi, dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketinden oluşan üç devrimci hareketin birliğini bunların meydana getirdiği dünya devrimci sürecini ve *barış, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm* için emperyalizme karşı verilmekte olan topyekün mücadelede güçlerin birleştirilmesini savunmayı görev sayar.

1.3. İşçi sınıfı enternasyonalizmi, *Barışçı Yan Yana Var Olma* ilkesinin bir gereği olarak bugün dünya devrimci sürecinin insiyatifi altında olan detant (yumuşama) politikasının gerek siyasi, gerek askerî plânda savunulmasını zorunlu kılar. Bunun somut anlamı, emperyalizm ve ona bağımlı ülkelerin savaş kundakçılığına karşı çıkarken, her türlü haklı savaşı da sonuna kadar desteklemek ve gerekli dayanışma içinde olmak ve dünya barışını güçlendirmek demektir. Bu cümleden olmak üzere,

1.3.1. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, Filistin halkının emperyalizme, siyonizme karşı yürüttüğü mücadelede eldeki imkânlar nisbetinde her türlü maddi mânevi desteği yapar, Filistin Halkı ile dayanışma adı altında dernek v.b. bir kuruluşun oluşturulup gelişmesi çabalarını destekler. Filistin Kurtuluş Örgütünün Türkiye'de bir büro açması T.C. Hükümetince tanınması için mücadele eder.

1.3.2. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, ulusal kurtuluş savaşı yürüten veya faşizme ve emperyalizme karşı mücadele veren Asya, Afrika, Latin Amerika halkları ile Türkiye halkının dayanışmasını sağlamak için afiş, bildiri, toplantı vb. den dayanışma örgütü kurulma girişimlerini desteklemeye kadar imkânlarının elverdiği çalışmaları yürütür.

1.3.3. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, çeşitli ülkelerin işçi sınıfı partileri ile ilişki kurulması için girişimlerde bulunur, bu konudaki anti - demokratik yasa ve mevzuatın kaldırılması için çaba gösterir.

1.3.4. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, özellikle komşu ülkeler başta olmak üzere dünyadaki çeşitli devrimci, ilerici, demokrat akımların ve hareketlerin temsilcileri ile ikili, bölgesel kıtasal ilişkiler kurulması için çalışır, gerektiğinde bu ilişkilerin daimi kılınması için uğraşır ve bu konudaki anti - demokratik engellere karşı mücadele yürütür.

1.4. İşçi sınıfı enternasyonalizmi, ezilen ve baskı altında tutulan ulusların ve halkların haklarının savunulmasını, geleceklerini tayin hakkının hiçbir ön şarta bağlı olmaksızın tanınmasını ve hayata geçirilmesi için mücadele verilmesini gerektirir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi her türlü ırkçı ve şoven politikanın ve ulusal baskının karşısındadır. Uluslar ve halklar arasında karşılıklı eşitliğe ve serbest rızaya dayanan ilişkileri öngörür.

1.4.1. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* her durum için, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Nihaî Belgesi'nde yer alan 7. ve 8. maddelerin titizlikle uygulanmasını savunur.

Söz konusu maddeler aynen şöyledir :

«7 — İnsan haklarına ve düşünce, vicdan, din veya inanç özgürlüğü başta olmak üzere temel özgürlüklere saygı :

İştirakçi devletler, ırk, cins, dil ve din ayrımı gözetmeksizin insan haklarına, düşünce, vicdan, din veya inanç özgürlüğü başta olmak üzere temel özgürlüklere saygı duyarlar...

Topraklarında ulusal azınlıklar bulunan iştirakçi devletler, bu azınlıklara da insanların kanun önünde eşitlik hakkını tanırlar, insan haklarından ve temel özgürlüklerden gerçekten yararlanma imkânı verirler ve bu şekilde azınlıkların yasal çıkarlarını korurlar.»

Nihai Belge'deki 7. maddeyi bütünleyen ve ondan daha büyük önem ve kapsam taşıyan 8. madde ise şöyledir :

«8 — Halkların haklarının eşitliği ve halkların kendi kaderini tayin hakkı :

Halkların haklarının eşitliği ve halkların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesi ışığında bütün halklar tamamen hür olarak istedikleri zaman ve istedikleri şekilde, hiçbir dış baskı olmadan iç ve dış siyasi statülerini belirlemek ve arzuladıkları biçimde siyasî, ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkilerini düzenlemek hakkına her zaman sahiptirler.»

1.4.2. Ayrıca Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ezilen ve baskı altında tutulan bütün halkların haklarını savunurken, İran ve Yunanistan'daki Türk ve diğer azınlıklar üzerindeki şoven ve ırkçı baskıyı protesto eden girişimlerde bulunur.

1.4.3. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Ortadoğu'daki anti - emperyalist, anti - faşist ve ilerici nitelikteki Kürt hareketlerini destekler ve bu bölgedeki Kürt halkı üzerindeki ulusal baskılara karşı çıkar, kendi kaderini tâyin prensibini savunur.

1.4.4. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Kıbrıs halkının kendi geleceğini kendisinin tâyin etmesi için gerekli koşulların yaratılması, Adadaki bütün yabancı askerlerin çekilmesi; Ada'nın, emperyalizm ve bağımlı ülkelerin tasallutundan tamamen kurtarılması, dünya barışının korunup güçlenmesinden yana olan güçlerin denetiminde ve teminatında barışçı bir çözüme varılması, Kıbrıs'ın bağımsızlığının ve özgürlüğünün korunması uğruna mücadele verir.

1.4.5. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Türkiye ve Yunanistan halkları arasında emperyalizm ve yerli egemen güçler tarafından yaratılan ve devamlı körüklenen düşmanlığı etkisizleştirmek ve halkların kardeşliğini bu konuda somut olarak hayata geçirmek için Yunanistan halkının temsilcileri ile karşılıklı ilişkiler dahil her türlü çalışmayı yürütür. Türkiye ile Yunanistan arasında saldırmazlık paktı imzalanmasına ve silâhlanma yarışına son verilmesini savunur.

1.4.6. Bütün bunlar yapılırken sosyalist ülkelerdeki —Türkler de dahil— bütün halkların eşit haklara sahip oldukları, halkların enternasyonalist eşitlik ilkeleri içinde birlikte, kardeşçe ve dayanışma içinde yaşadıkları, halkların birliğinin ve kardeşliğinin ancak sosyalizm'de kalıcı olarak gerçekleştirilebileceği ve sosyalist ülkelerin halklarının bunların somut örnekleri olduğunu devamlı vurgulayan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bu olgunun şoven milliyetçi politikadan olan temel ayrılığını gösterir.

III. SÖMÜRÜ VE BASKIYA KARŞI MÜCADELENİN BÜTÜNLEŞTİRİLMESİ

1. PARTİNİN BİRLİĞİNİN KORUNMASI

GEREK emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı yürütülen mücadelenin güçlü bir şekilde sürdürülmesi, gerekse sapmalara karşı verilen ideolojik savaşın etkin olabilmesi için Parti'nin birliğinin korunması şarttır.

Bunun için, Parti içinde demokratik merkeziyetçiliğin alabildiğine işlemesi sağlanmalı, kararların en kapsamlı ve olgunlaşmış şekilde alınması için çaba gösterilmeli, azınlık, çoğunluğa, alt organ üst organ kararlarına uymalıdır. Her üyenin ikna olana, yahut kendi fikrini kabul ettirene değin kendi düşüncesi doğrultusunda tüzük uyarınca mücadele etmesi en doğal hakkıdır. Üstelik kararların kapsamlı ve olgun bir şekilde çıkması, hepsi birbirinin tıpa tıp aynı düşünen bir kalıptan çıkma üyeleri değil, işçi sınıfının biliminin doğrultusunda, fakat onun zenginliğinin imkân verdiği çok yanlı bir kollektiviteyi gerektirir. Ancak bu kollektivite her kademede mutlaka muhafaza edilecek ve fraksiyonculuğa, gruplaşmalara karşı amansız bir mücadele yürütülecektir.

2. SOSYALİST HAREKETİN BİRLİĞİNİN SAĞLANMASI

İşçi sınıfının birliği ilkesi, onun politik hareketinin de birliğini gerektirir. Her ülkede işçi sınıfının partisi tektir. İşçi sınıfının siyasi temsilcisi olduğunu iddia eden diğer partiler, ancak birer sapmayı temsil ederler. Ülkemizde ise işçi sınıfının siyasi hareketi içindeki çizgilerden hiçbiri, işçi sınıfının kendiliğinden hareketi içinde kök salmış, onun ileri unsurlarının bütününü kendi bağrında toplamış olmadığı için, farklı çizgiler henüz tamamiyle netleşmemiştir.

Bugün için değişik siyasi çizgilerden herhangi birinin işçi sınıfının partisini, diğerinin de şu veya bu sapmayı temsil ettiklerini iddia etmek bilimsel objektiflikten uzak, subjektif bir yaklaşımdır. Ancak bu olgu sosyalist hareketimizdeki farklı çizgilerin hepsinin veya bir kısmının doğru yolda olduğunu ileri sürdüğümüz anlamına gelmez.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kendi siyasi çizgisinin işçi sınıfı biliminin kılavuzluğunda belirlendiğini ve kendisiyle diğer çizgiler arasında derece derece ideolojik farklılıklar olduğunu, bunun Türkiye'nin özgül şartlarının ve sosyalist hareketin bugünkü durumunun bir sonucu olduğunu belirtir.

İşte bu nedenle, sosyalist birliğin; ideolojik birlik temeli üzerinde inşa edilmesini zorunlu ve aynı zamanda gerçek birliği sağlayıcı yegâne yol olarak görür. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin işçi sınıfının politik birliği ve onun önşartı ideolojik birlik için sürdürdüğü mücadelenin ilkesi «ilkelerde savaş, devrimci kardeşlik», maddi temeli ise işçi sınıfı disiplinidir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, işçi sınıfının politik birliğine giden yolda kendisine önemli sorumluluk ve görevler düştüğünün bilincinde olarak, bu hedefin önündeki engellerin kaldırılması için var gücüyle çalışır. Karşılaştığı sekter ve ayrılıkçı eğilimler karşısında aynı tutuma düşmez ve sağlam ideolojik platformda bu konudaki sektarizme karşı mücadele eder.

2.1. Sosyalist Birliğin Sağlanmasında İdeoloik Birlik Esastır

İdeolojik birlikten kasıt sosyalizmin bütün meselelerinde aynı görüşe sahip olmak değildir. Bir parti programı çerçevesinde yani stratejik meselelerde anlaşmış olmak yeterli ve gereklidir: genel olarak taktik meseleler ayni parti çatısı altında çözüme götürülür. Zaten taktik meselelerde farklı görüşlerin kollektif neticesi, partinin en doğru olanı tespit edip uygulamasında tercih edilen yol olacaktır.

2.2. Tek bir program üzerinde anlaşana değin, farklı çizgiler arasındaki ideolojik birlik ve ayrılık noktalarının ortaya çıkmasında başta gelen kıstas, teorik ve pratik çalışmalardır. Bu nedenle *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,* değişik çizgilerin mukayesesine imkân sağlayacak ortak çalışmaların, güç ve eylem birliklerinin teşvik edilmesinin ve oluşturulmasının, sosyalist birliğe giden yolu kısaltıp kolaylaştıracağına inanır.

2.3. İşçi sınıfının biliminin tekliği ideolojik mücadeleden asla taviz vermemeyi gerektirir. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,* sosyalist hareketimizde kendi dışındaki çizgilerle işçi sınıfı bilimi doğrultusunda, meseleleri kişiselleştirmeden ve subjektif tutumlara düşmeden, tamamen bilimsel muhtevada kalmayı esas alarak, kısacası ilkelerde savaş, devrimci kardeşlik şiarıyla, ideolojik mücadele yürütür ve ancak bu yoldan, sosyalist hareketimizin yetkin ve zengin bir ideolojik birliğe kavuşabileceğini tespit eder.

2.4. Sosyalist birliğin gündemde olması, ayrılıkçılığı değil *birliği* ön plâna çıkartan bir politika izlenmesini zorunlu kılar. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,* kendi içinde ve dışında her türlü ayrılıkçı ve sekter tutumlarla amansızca mücadele eder, birliği zorlaştıracak eğilimlere kararlı bir şekilde karşı çıkar ve birliği kolaylaştırmak için her türlü imkânı denerken, bu doğrultudaki çalışmaları da içtenlikle destekler. Özellikle her örgüt kademesinde ilkeli birliğin savunulması ve diğer siyasi hareketler içinde bunun propagandasının yapılması için çaba sarfeder.

3. İŞÇİ HAREKETİNİN BİRLİĞİ

Şu anda ülkemizde, işçi sınıfından kaynaklanan sosyal demokrat bir parti yoktur. Üstelik bizim gibi emperyalizme bağımlı geri ülkelerde sosyal demokrat bir hareketin gelişip güçlenmesi için elverişli maddi şartlar bulunmamaktadır. Ancak sanayileşme seviyesi ilerledikçe çok güçlü olmasa bile bir sosyal demokrat işçi hareketinin ortaya çıkması için yeterli şartlar oluşmaktadır. Daha henüz kristalleşmemiş olmakla birlikte böylesi bir gelişimin somut belirtileri şimdiden ortadadır. Bu durumda işçi hareketinin birliği ilkesinin bir gereği olarak *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* önümüzdeki kısa dönemde ortaya çıkma şansı olan sosyal demokrat işçi hareketi ile, işçi sınıfının bağımsız çizgisini titizlikle koruyarak, ortak bir çalışma platformunun sağlanması, kısaca işçi hareketinin birliğinin oluşturulması için çaba sarfeder.

4. SENDİKAL HAREKETİN BİRLİĞİ

İşçi sınıfının birliği ilkesi, onun ekonomik, demokratik hareketini kısaca sendikal hareketinin de birliğini gerektirir.

4.1. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bu ilkenin bir gereği olarak, ülkemizde tek bir konfederasyon, 16 işkolu ve her işkolunda bir sendika olmasını savunur.

4.2. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, sendikaların toplumsal muhalefet içindeki önemli yerini dikkate alarak bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine aktif olarak katılmaları için çaba gösterir. Partimiz bu doğrultuda tüm sendikaların eylem birliğini sağlamak için bütün gücünü seferber eder.

4.3. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bu ilkenin bir gereği olarak Türkiye'deki sendikaların Dünya Sendikalar Federasyon ve Konfederasyonlarıyla serbestçe ilişki kurmalarını savunur.

5. İŞÇİ SINIFININ SİYASİ VE SENDİKAL HAREKETİNİN BİRLİĞİ

İşçi sınıfının ekonomik mücadelesi, genel siyasi hareketin dışında kalamaz. Sendikal hareketi diğer siyasi hareketlerin etkinliğinden kurtarıp, sosyalist harekete kazanmak önde gelen görevlerdendir. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* politik mücadele ile ekonomik mücadele birliğinin sağlanması ve sendikaların Parti politikası doğrultusunda siyasi fonksiyon kazanmaları için mücadele eder.

6. ANTİ FAŞİST GÜÇBİRLİĞİ

Önümüzdeki kısa dönemde faşist tırmanışa karşı mücadele vermek ve kısıtlı demokrasinin sınırlarını genişletmek Türkiye halkının en acil ve hayati meselesidir. Anti - faşist güçbirliğinin ilkesi, objektif konumları gereği faşizmden zarar görecek bütün toplum kesimlerinin mücadeleye etkin bir şekilde seferber edilmesidir. Bu konuda öncülük ve toplayıcılık işçi sınıfının siyasi hareketine düşer.

6.1. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* ülkemizdeki anti - faşist tüm toplum güçlerinin örgütlü bir güçbirliği oluşturmaları için bütün gücüyle uğraş verir. Proleter fedakârlığı, sabrı ve alçak gönüllülüğü asla elden bırakmaz. Her çeşitten sekter ve kapalı kapıcı tutumlara karşı bağımsız çizgisini koruyarak sabırla ve feragatla mücadele eder ve gereken proleter esnekliği gösterir.

6.2. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* anti - faşist güçbirliği içinde objektif konumu dolayısıyle yer alması gereken fakat örgütlü olmadığı için etkin bir şekilde yer alamayan toplum güçlerinin demokratik kitle örgütlerinin oluşturulması için çaba sarfeder.

6.3. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* anti - faşist mücadelenin zemin ve zaman şartlarına en uygun metodlarla sürdürülmesini savunur, mücadeleye sekte vuracak, güçbirliğinin yaygınlaşmasını engelleyecek ve dolayısıyla faşizm karşısında demokrasi cephesini zaafa uğratacak zaman ve mekân şartlarına uygun düşmeyen metodların kullanılmasına şiddetle karşı çıkar, bununla birlikte faşist saldırılara karşı, halkın aktif bir şekilde karşı koyması için gerekli imkânların yaratılmasına çalışır.

6.4. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,* anti - faşist güçbirliği için mücadele vermeyi, Parti içinde her kademede yerleştirip savunurken, bu güçbirliğinde yer alması gereken tüm partilerin, sendikaların ve her türlü demokratik örgütlerin de tabanından en üst yönetimlerine kadar her kademesinde gerekli ajitasyon ve propaganda yapmayı ihmal etmez.

6.5. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,* faşizmin, burjuvazinin en iki yüzlü ve hayasız ideolojisini temsil ettiğini bilerek, bu ideolojinin içyüzünün sergilenmesi için ideolojik mücadele verir ve faşistlerin, çarpıtarak kitleleri bir ölçüde de olsa peşlerine takmada kullandıkları tarihimizin olumlu yanlarına ve yurtseverlik konularına bilimsel yorumla sahip çıkar.

7. ANTİ - FAŞİST, ANTİ - EMPERYALİST HALK CEPHESİ

Türkiye halkının önünde olan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi, anti - emperyalist ve anti - faşist nitelikteki tüm toplum güçlerinin birlikteliği, ayrılamayacağı, aynı tutulamıyacağı ilke olarak doğrudur. Çünkü, bugün dünyanın neresinde olursa olsun faşist yönetimler, emperyalizmin desteği olmadığı sürece varlıklarını sürdüremezler. Ama bu olgu emperyalizmin tam desteğini almasa bile faşistlerin halka geçici de olsa büyük zararlar vermesine engel olmaz. Üstelik faşizm tarihi icabı tekelciler içinde bile rolü değişebilen bir kesimin dolayısıyla çok küçük bir azınlığın kanlı diktasıdır. Nitekim ege-

—»

men güçler, hatta egemen olmayıp sömürücü olan toplum kesimleri içinde öyleleri vardır ki, bunlar anti - emperyalist olmadıkları ve objektif olarak olmaları mümkün olmadığı halde anti - faşist bir tutum içinde olabilirler ve demokrasi cephesinde yer alabilirler. Ülkemizdeki sosyal demokrat hareket bu durumun somut örneklerinden biridir. Bu açıdan «anti - emperyalist olmayan anti - faşist de olamaz» yargısı yanlıştır, sekterdir ve demokrasi mücadelesine zarar verir. Şüphesiz anti - emperyalist olmayanlar, tutarlı anti - faşist olamazlar. Ama günümüzde yegâne tutarlı anti - emperyalist güç işçi sınıfı olduğuna göre böyle bir noktadan hareket etmek bizi, işçi sınıfını hem demokrasi, hem bağımsızlık mücadelesinde tecrit etmeye götürür.

Bu açıklamalarımızdan da anlaşılacağı gibi, özellikle günümüzde anti - emperyalist, anti - faşist halk cephesi, anti - faşist güçbirliğinden daha dar olmak zorundadır. Elbetteki mücadelenin daha ileri boyutlara ulaşması ile, şimdilik anti - emperyalist tutum göstermeyen pek çok —ama tamamı değil— anti - faşist güç, emperyalizm konusunda da tutumunu netleştirecek ve anti - emperyalist çizgiye zorlanacaktır.

7.1. Bugün için şartların çok yetersiz olduğu gerçeğini gözden ayırmadan *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, Halk Cephesinin oluşturulması için gerekli adımların atılmasında üzerine düşen görevi yerine getirmeye devam eder.

7.2. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, anti - emperyalist anti - faşist birliğin sağlanmasında tüm sekter ve itici tutumlarla mücadele eder, her türlü aceleci ve sabırsız tutumdan kaçınarak, adım adım da olsa özellikle *kalıcı* çalışmalar yapmanın bütün yollarını dener. Her gereken yer, kuruluş ve kademede bu meselenin ajitasyon ve propagandasını yapar.

7.3. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, Halk Cephesinin temelinin işçi köylü ittifakı olduğunun bilinciyle cephe içinde yer alacak köylü kesimlerinin örgütlenmesi için kendisine düşen görevleri yerine getirir, ayrıca cephe içinde objektif olarak yer alması gereken diğer toplum güçlerinin de kendilerini temsil edecek örgütlenmelere kavuşmaları için çaba sarfeder.

7.4. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, cephenin, onu teşkil edecek örgütlerin *gönüllü* birliğinden oluşacak bir üst örgüt olduğu bilinciyle daha baştan geçici ve iğreti birliktelikler yerine zor da olsa örgütlü birlikler oluşturulmasını savunur.

7.5. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, kendi bağımsız çizgisinden ve örgüt yapısından taviz vermeden, her türlü anlaşma için alabildiğine esnek davranmasını bilerek, buna mukabil, dostluk - eleştiri - dostluk prensibinden ayrılmadan cephe içindeki eksikliklerin, aksaklıkların ve yanılgıların üzerine gitmeyi görev sayar.

IV. ACİL GÖREVLER

1. GENEL DEMOKRATİK PLANDA...

1.1. Siyasi Partiler Kanunu, örgütlenme ve düşünme özgürlüğünü kısıtlayıcı hükümlerle doludur. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, baştan sona demokratik bir Siyasi Partiler Kanununun gerçekleşmesi için güncel mücadele sürdürmeği en önemli demokratik görevlerinden biri olarak :

1.1.1. İlçe teşkilâtlarının altında parti örgütü kurmayı, organ oluşturmayı kısıtlayan anlayış ve mevzuatın kaldırılmasını ve bir siyasi partinin örgütlenmesi zincirinin üretim ünitelerine ve en alt yerleşme birimlerine dönük olarak partilerin örgütlenme ve yönetim hiyerarşisindeki en küçük birimlere kadar uzatılabilecek şekilde değiştirilmesini,

1.1.2. Siyasi Partiler Kanununun ırkçı ve şoven bir anlayışla ele alınmış bulunan 89 ncu maddesinin tamamen kaldırılmasını, Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Konferansının Nihai Belgesindeki maddelere göre tanzim edilmesini,

1.1.3. Partiler Kanunundaki burjuva ve diğer sömürücü sınıf partilerini kollayıcı nitelikteki tüm maddelerin ayıklanmasını, işçi sınıfının ve emekçi partilerin tamamen özgürce çalışabilmelerini,

1.1.4. Tüm devlet memurlarına ve bu arada askeri personel ile er ve erbaşlara siyasi faaliyet ve partilere üye olma hakkı tanınmasını savunur.

1.2. Seçim mevzuatındaki tüm anti - demokratik maddeler ve kısıtlayıcı tedbirler ayıklanmalı, tüm partilerin seçimlere girebilmesini önleyen yasal engeller kaldırılmalı ve her türlü genel ve özel seçimlerde seçmen yurttaşların verdikleri oyların sonuçlarını tam olarak yansıtacak seçilme prosedürü getirilmelidir.

Bu doğrultuda, eskiden uygulanmakta olan «ulusal artık» sistemi veya daha geliştirilmiş sistemlerin getirilmesi için çalışılmalıdır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, seçmen yaşının 18'e, seçilme yaşının 21'e indirilmesini yurttaşların tümünün seçme ve seçilme özgürlüğünün bulunmasını, aynı kapsama silâh altında bulunan tüm elemanlar ve devlet memurlarının yurt dışındaki yurttaşlarımızın dahil edilmesini savunacağı görevler arasında sayar.

1.3. Anti - demokratik yasalardan ve özellikle 1924 Anayasasından bugüne dek sürüp gelen Siyasi Partiler ve Seçim mevzuatının bir sonucu olarak Türkiye'de Komünist Partisi kurmak yasaktır. Oysa 23 Nisan 1920'de kurulan Büyük Millet Meclisi döneminde böyle bir yasal yasak bulunmadığı gibi, Avrupa Konseyine üye olan Türkiye Cumhuriyeti'nde hâlâ bu konuda yasağın sürmesi anti - demokratik bir durumdur ve Türkiye'nin bağlı bulunduğu uluslararası siyasal kuruluşların ve altına imza koyduğu uluslararası demokratik sözleşmelerin özüne de biçimine de aykırıdır.

Bu nedenle 141 - 142 inci maddelerin kaldırılması dışında, Anayasa'da, Siyasi Partiler ve Seçim Kanunlarında gerekli değişikliklerin yapılması Türkiye Komünist Partisi üzerine konulmuş her türlü yasağın kaldırılması, demokrasinin bir gereğidir.

1.4. Siyasi hak ve özgürlükleri kısıtlayan 141, 142, 146, 159, 311, 312 gibi maddelerin iptal edilmesi, düşünce ve siyasal çalışma üzerindeki her türlü anti - demokratik baskının kaldırılması, tam bir serbestiyetin sağlanması için demokratik mücadele vermeyi, *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, diğer kardeş siyasal kuruluşlar ve tüm demokratik ilerici partilerle, tüm demokratik örgütlerle birlikte yürüteceği en önemli demokratik görevlerin başında sayar.

1.5. Referandum'la kabul edilmiş olan 1961 Anayasası, 12 Mart faşist rejimi sırasında referandumsuz ve halkın dışında bir seri faşist baskı ve komplo ile geriye doğru değiştirilmiş, 60'ı aşkın maddesinin demokratik niteliği kalmamıştır. Bunu gerçekleştiren güçler yaptıkları değişiklikleri halkoyuna sunmağa cesaret edememişleri gibi, Anayasa Mahkemesine, 1961'de emekçi halkın yüzde altmış altısının verdiği «Parlâmentonun yapacağı anayasa değişikliklerini esastan bozabilme yetkisi» de gaspedilmiştir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, 1971 ve 1972 yıllarında yapılmış tüm Anayasa değişikliklerinin kaldırılması gerektiğini, ayrıca 1961 Anayasasının da daha demokratlaştırılarak yeniden halk oyuna sunulmasını savunur.

1.6. Anayasa Mahkemesi tarafından Anayasaya aykırılığı ilân edildiği halde göreve devam eden Devlet Güvenlik Mahkemelerinin görevlerinin durdurulması için başlatılmış olan kampanyamız, bu amaç gerçekleşinceye kadar devam edecektir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin veya benzeri olağanüstü mahkemelerin yeniden kurulması için gerici partilerin sürdürdükleri çabalara karşı işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın demokratik özlemlerini dile getirip, bu gerici isteğin gerçekleşmesini önlemek için verilecek mücadelede vargücüyle yer alır.

1.7. 1974 Temmuzundaki genel ve siyasal aftan bu yana henüz iki yıl geçmediği halde, cezaevleri devrimci ve yurtseverlerle dolmuştur. Ayrıca 1974'de salıverilmeyen yurtsever siyasi tutuklular ve mahkemelerde tutuksuz dava ve kovuşturmaları süren sosyalistler ve yurtseverler de dikkate alınırsa siyasal baskının düşünce ve eylem üzerinde ne denli yoğunlaştığı anlaşılır.

Bu nedenle *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*, tüm siyasal tutukluların derhal serbest bırakılması 141, 142, 146, 159, 311, 312 nci maddelerden tutuklu veya tutuksuz yargılanmakta olan tüm sosyalist ve yurtseverler hakkındaki davaların düşmesi, henüz dava safhasına gelmemiş kovuşturmaların ise durdurulması için mücadele etmeği görev bilir.

1.8. Egemen sınıfların kendi istedikleri biçimde uyguladıkları ve faşistleri kollayan uygulamalara açık ateşli ve kesici silâhlara değgin 6136 ve benzeri kanunların tamamen kaldırılması, bu konuda batı demokrasilerindeki serbestliğin sağlanması için *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi* üzerine düşen görevleri yerine getirir.

1.9. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi toplumun yarısını teşkil eden kadınlarımız üzerinde sömürücü sınıfların lehine baskı aracı olarak kullanılan ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Anayasa'ya aykırı bütün anti - demokratik yasaların kaldırılması, yurttaşlar yasasının demokratikleştirilerek yeniden düzenlenmesi için mücadele verir.

2. BAĞIMSIZLIK YOLUNDA İLERLEMEK İÇİN

Emperyalizme, ekonomik, siyasal, askeri ve kültürel bağlarla bağımlı olan yurdumuzun bu bağımlılık ilişkilerinden kurtarılması yolunda çaba sarfetmek başta gelen yurtseverlik görevidir. *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi*,

2.1. Emperyalizmin saldırganlık paktları olan NATO'dan ve CENTO'dan Türkiye'nin kayıtsız şartsız ve tamamen çekilmesini savunur.

2.2. ABD ve diğer emperyalist devletlerle yapılmış olan gizli açık ikili antlaşmaların iptal edilmesi ve üsler dahil emperyalizmin tüm askeri varlığının yurdumuzdan sökülüp atılması için mücadele eder. MC iktidarının bir takım gizli pazarlıklarla ABD'ye üs kiralama manevralarını halkımızın yurtseverlik onuruna indirilmiş büyük bir darbe olarak görür, yurt topraklarını emperyalizme peşkeş çeken böylesi girişimlerin gerçekleşmemesi için çaba gösterirken egemen güçlerin iktidarının emperyalizmle işbirliğini somut olarak gösteren bu ve benzeri onur kırıcı pazarlıkları halkımıza teşhir eder.

2.3. AET emperyalizmi ile ekonomik, siyasi ve diğer alanlarda bütünleşme girişimlerine karşı çıkılıp, AET'den en kısa sürede çıkılması için çaba gösterir.

2.4. RCD, Enerji Ajansı v.b. emperyalizmle ekonomik bağımlılığı perçinleyen uluslararası antlaşmalardan çıkılması için mücadele verir.

2.5. Doğal zenginliklerimizin emperyalizmin tasallutundan kurtarılması, emperyalist sermaye girişinin durdurulması ve mevcut her türlü emperyalist sermayenin devletleştirilmesi için elinden gelen bütün imkânları seferber eder.

2.6. Yumuşama politikasının bir gereği olarak dünya barışından yana olan bütün devletlerle karşılıklı saldırmazlık antlaşmaları yapılması ve daha yakın dostluk, işbirliği ilişkilerinin kurulması için çaba gösterir.

2.7. «Ulusal silâh sanayi» adı altında yaban-

(Devamı sayfa 10 da)

TSİP Adana Yöneticilerin Yargılandığı DGM'de İki Üyenin Örnek tepkisi

MAHKEME BAŞKANLIĞINA,

Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kuruluş ve Yargılama Usulleri hakkındaki kanun, Anayasa Mahkemesince, biçim yönünden Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edilmiş ve bu karar 11.10.1975 tarihinde Resmî Gazetede yayınlanmıştır.

Bu tarihten bir ay sonra 11.11.1975 tarihinde mahkememizde sonuçlanan 1975-38 ve 1975-44 esas sayılı davalarda «muhakemenin durması» yolunda karar verilmesi düşüncesi, iki üye tarafından öne sürülmüş, ancak bu görüş azınlıkta kalmıştır. 1975-38 sayılı dosyanın kararı C. Savcılığınca temyiz edilmiştir.

9.12.1975 tarihinde ise 1975-51 sayılı davada muhakemenin durması görüşü çoğunluk kazanmış ve mahkememizce bu yolda hüküm verilmiştir.

Bu görüşün temelini «ertelenerek bir süre için askıya alınmış olsa da, sonuçta kuruluş ve varlığının dayanağı olan yasası iptal edilmiş bir mahkemeden verilecek kararların, hukuk açısından bazı tartışmalara neden olabileceği düşüncesiyle, yeni yasanın çıkarılmasının beklenmesinin doğru olacağı» yolundaki hukuki düşünceler oluşturulmuştur. Bu görüş biçimsel hukuk kurallarının üstünde evrensel üstün hukuk kurallarının ışığında ortaya konulmuş bir görüş, bir hukukî içtihattır.

Bu kararın, yayın organları TRT ve basında yer almasından çok sonraları bir kısım hukuk çevreleri, Türkiye Barolar Birliği ve bilim adamları kamu oyu işlemiş ve mahkememizin kararına paralel bazı görüş ve düşünceler ileri sür müşlerdir. Görülüyor ki, konu ile ilgili düşünce, azınlıkta kalsa da ilk kez mahkememizde ile sürülmüş, daha sonra 9.12.1975 tarihinde çoğunluk bularak karar haline dönüşmüştür. Yani, bu görüş kamu oyunda yer almadan çok önceleri mahkememizde ileri sürülmüştür. Bu durum mahkememiz C. Savcılığınca da çok iyi bilinmektedir. Böyle iken, bu davanın iddanaileri sürülmesinden aylarca sonra mesinde bu görüşün mahkememizde 31.12.1975 tarihinde işlendiği iddia edilen bu suçla mahkememizin kararı arasında ters yönde bir ilişki kurulmaya çalışılmıştır.

Bu iddianame ile, mahkememizin suç konusu (iptal edilen devlet güvenlik mahkemelerinin faaliyetlerine son verilmelidir) biçimindeki afişlerle yapılan kampanyanın etkisi altında kalındığı iddia edilmektedir.

İddianamede kamu oyu ile ilgili olarak (...nitekim bu kampanya ve faaliyetler sonucu mahkememizin 9.12.1975 tarihli ve 1975-51-46 sayılı duruşmanın muvakkaten durdurulmasına dair verilen kararın gerekçesinde de, belirtilen) sözleri ile başlayan bölümde, sözü geçen karardan bir paragraf alınarak, (...şeklindeki ifadede de toplumun tepki ve tesiri altında kalındığı mütalâa edilmektedir) sözleriyle açıkça mahkemenin tepki ve tesir altında karar verdiği suçlaması yapılmaktadır. Oysa yukarda açıklandığı gibi, bu görüş her türlü yayından önce mahkememizde ileri sürülmüştür ve C. Savcılığınca da bu durum bilinmektedir. Bu iddianamenin, mahkememizi ve bunun arkasından söz konusu kararı veren hakimleri küçük düşürmek dışında, hangi amaca hizmet ettiği anlaşılamamıştır.

Mahkemelerden verilen kararlar, gerektiğinde örnek olarak mahkemelere sunulabilir. Ancak, bir mahkeme kararının yine o mahkemede yargılanacak olan bir suçun olumsuz kanıtı olarak gösterilmesine ilk kez tanık olunmaktadır.

Yukarda örnek olarak bir bölümü yazılan iddianame ile verdiği kararından dolayı mahkememiz ve onun arkasından bu karara katılan hakimler haksız yere saldırıya uğramış ve küçük düşürülmek istenmiştir.

Özetle açıklanan bu durum karşısında suç konusu olarak gösterilen kampanyanın mahkememizi etkilediği yolundaki suçlamaya dayanarak açılmış olan bu davada iddianın tarafımızdan kabul veya reddi sonucunu, kesinlikle etkileyici nitelikte bulunacağından, bu olumsuz durum karşısında, bu davanın duruşmasına katılmayı mesleki onur ve saygınlığımızla bağdaştırmaya olanak görmediğimizden C.Y.U.Y.nın 29. maddesi gereğince bu davadan ÇEKİLİYORUZ.

Gereği rica olunur. 1 Nisan 1976.

Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi üyeleri: Şerafettin Canpolat, E. Sabri Leblebici.

KİTLE'NİN AÇIKLAMASI

1) Bu sayıda yer alması düşünülen DİSK'teki son gelişmeler üzerine bir inceleme yazısını, bugünlerde toplanacak TÜRK-İŞ Kurultayı ile birlikte değerlendirmeyi uygun buluyoruz.

2) TSİP I. Parti Kongresi ile ilgili basında, çeşitli dergilerde yapılan yorumlarda, kimi konuşmacıların sözleri tahrif edilmektedir. TSİP yöneticileri, gazetemizin isteği üzerine, kongredeki önemli konuşmaların tamamını yayınlanmak üzere bize vereceklerini belirtmişlerdir.

3) Geçen sayımızda 4. sayfada önemli bir dizgi yanlışı olmuştur. I. Parti Kongre kararlarının özü başlıklı yazının «Partinin Acil Ideolojik Propaganda Görevleri» bölümünün 3 üncü mad desi şöyle olacaktır:

«Marksizme karşı olanlarla mücadelenin yanısıra . . . . .» Gazetemizde sık sık anlam değiştirmeyen yanlışlıkların yanında bu cümlede «olanlarla» kelimesi diz gide düşünce hoş olmayan bir anlam çıktığı için özellikle düzeltmeyi gerekli gördük.

KİTLE

TSİP BİRİNCİ PARTİ KONGRESİ KARARLARI

(Baştarafı sayfa 9 da)

cı silâh tekellerinin ve yerli finans gruplarının Türkiye'de silâh sanayi kurmak için gösterdikleri yoğun çabalara ve Türkiye'nin sokulmak istendiği silâhlanma yarışına karşı anti militarist mücadele vermeyi ordu mevcudunun azaltılmasını; hem bölge barışı ve güvenliği açısından, hem de emekçi sınıflarımızın daha fazla sömürülmesini önlemek bakımından gerekli görür.

2.8. Emperyalizmin yurdumuz üzerindeki emellerinin gizli açık tertipleri durumunda olan CIA v.b. örgütlerin ve bunlarla işbirliği içinde olan diğer yerli ve yabancı örgütlerin yurdumuza ve halkımıza olan zararlarının sergilenmesi, MİT ile ilgili kanun ve mevzuatın yürürlükten kaldırılması, emperyalizme hizmet eden yabancı gizli örgüt faaliyetlerinin önlenmesi için çaba gösterir.

3. İŞÇİ SINIFI İÇİN

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, işçi sınıfının korunup geliştirilmesi ve emekçi köylülük için programında belirlenmiş olan taleplerin hayata geçirilmesi uğrunda mücadele eder. Bütünüyle gündemde olan bu talepleri önem derecelerine göre merkezi bir program çerçevesinde ele alır, kapsamlarını ve ağırlıklarına uygun kampanyalar düzenler, bu taleplerin işçilerin ve köylülerin kazanç hanelerine geçmeleri için vargücünü seferber eder.

Bu cümleden olmak üzere *Türkiye Sosyalist İşçi Partisi :*

3.1. İşçilerin, gizli oy açık sayım referandum yoluyla sendika seçme özgürlüğü gerçekleştirilinceye kadar, başlatmış olduğu çalışmalara devam eder.

3.2. İş Kanunu'nun tüm anti - demokratik hükümlerinin kaldırılması, öncelikle ve özellikle 13, 17, ve 24. maddelerin bir an önce iptal edilmesi için mücadele verir.

274 sayılı Sendikalar ve 275 sayılı Grev, Lokavt ve Toplu sözleşme Kanunlarının bütünüyle anti - demokratik olduğu görüşünden hareket ederek bu hayati konularda demokratik yasaların çıkartılması için mücadele verir.

3.4. İşçi sağlığına zararlı işkollarında ve iş kazalarına karşı koruyucu tedbirlerin işçilerin çıkarlarını gözeten yasaların çıkartılması için çaba gösterir.

3.5. İşçiye hizmet etmek maskesi altında sermaye sınıfına fon yaratmakta kullanılan Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilgili kanun ve mevzuatın demokratlaştırılması ve bu kurumun bütünüyle işçilerin yönetim ve denetimine verilmesi için çaba sarfeder.

3.6. Tabandaki işçinin yönetimde söz sahibi olmasını engelleyen anti-demokratik sendika tüzüklerinin demokratlaştırılması için uğraş verir.

3.7. Sigortasız işçi çalıştıran kapitalistlerin cezalanması için gerekli araştırmaları yapar ve sonuçları alınana kadar takip eder.

3.8. 16 yaşından küçüklerin çalıştırılmasının yasaklanması için mücadele verir. Ancak bu talep sağlanana kadar çırakların çalışma şartlarının iyileştirilmesi için gerekli girişimlerde bulunur.

3.9. Sendikaların örgütlemek için özel bir önem göstermediği küçük işyeri işçilerinin ekonomik örgütlenmesi yolunda sendikal birlik ilkeleri içinde çaba gösterir.

3.10. Tarım işçilerinin ekonomik ve demokratik hakları için mücadele eder.

4. KÖYLÜLÜK İÇİN

4.1.Kırsal alanlarda yapılacak somut sosyal şartlara dayanan araştırmalar sonunda bir taban fiyat çalışması yapar, bu fiyatın tesbitinde ve uygulanmasında emekçi köylülerin söz sahibi olması için çaba gösterir.

4.2. Emekçi köylülüğün sömürü ve baskı altında tutulmasının başlıca nedeni olan tefecilere ve bankalara borçlarının silinmesi, ipoteklerin kaldırılması için elinden gelen çabayı esirgemez.

4.3. Sınır bölgelerindeki mayınlı arazinin temizlenip, sınır köylülerine dağıtılmasını savunur.

TSİP 1. PARTİ KONGRESİNİN ÇAĞRI KARARI

TSİP 1. Parti Kongresi; bugüne kadar hiç kimsenin ideolojik nedenlerle partiden ihraç edilmediğini ilan eder.

Önceki dönemde sekter, grupçu veya moralsiz tutumlarından ötürü partimizden çıkarılmış ya da kendiliğinden partiden ayrılmış tüm arkadaşları özeleştirileriyle birlikte, partimizin yeni program ve tüzüğü doğrultusunda ve 1. Parti kongresi kararları ışığında yeniden partiye çağırır.

(*) Yayınladığımız kongre kararları TSİP 1. Parti Kongresi tarafından, son teknik redaksiyonu Genel Yönetim Kuruluna bırakılan metnin gözden geçirilmemiş şeklidir.

Öğrenci Gençliğin Örgütlenmesinde ileri Bir Adım:

Kıbrıs'lılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu

(KÖGEF) KURULUŞ BİLDİRİSİ

Yüksek öğrenim gençliğinin örgütlü mücadelesi her geçen gün yeni boyutlar kazanmakta, özgütlülüğü pekişmektedir. Öğrenim gençliğinin demokratik kitle örgütlerinin kurulması, en geniş öğrenci kesimini kucaklayıp ekonomik - demokratik özlemleri doğrultusunda yönlendirmesi; anti-faşist, anti-emperyalist mücadele yolunda gençliği birleştirici görevini başarı ile sürdürmesi; gençliğin Kıbrıs halkının barış ve demokrasi mücadelesinde, Kıbrıs'ın bağımsızlığı mücadelesinde yerini almasını sağlayıcı çalışmalar; Kıbrıs Türk Toplumunun içerisinde yaşadığı bozuk ekonomik düzene ve her türlü faşizan baskıya karşı mücadelesinde gençliğin, emekçi halkının yanında yer almasını gerçekleştirici eylemleri bu yolda başarılı adımlar atılmasını güvencelemektedir.

Toplumlararası Görüşmeler

Uzun yıllar sürdürülen toplumlararası — aslında toplumlarüstü — görüşmeler bugün yeni bir safhaya girmiştir. Özellikle emperyalizmin oyalama ve kendi çıkarları yönünde, bir çözüme götürme çabalarının su yüzüne çıktığı bu dönemde yüksek öğrenim gençliğinin sık sık belirttiği görüşlerinin ne kadar yerinde olduğu ortadadır:

Toplumlararası görüşmeler emperyalizmin saldırgan gücü NATO çerçevesinden çıkarılmadıkça Kıbrıs halkının yararına hiçbir çözüme ulaşamaz. Toplumlararasına nifak tohumları ekerek, «böl-yönet» politikasını uygulayarak Ada'mızı bir NATO üssü haline getirmek isteyen emperyalizmin kalıcı ve yararlı bir çözüm getirmesi düşünülemez... Özellikle son toplumlararası görüşmelerde hiçbir ilerleme kaydetmeyen, üstelik başında yer alan demeçleri ile Kıbrıs halkıyla alay eden ve emperyalizmin çıkarları doğrultusunda çalışma sürdürdüklerinden kuşku duyulmayan Denktaş ve Klerides görüşmecilik görevlerinden uzaklaştırılmalıdır. Ancak toplumların seçeceği delegesyonlar aracılığı ile ve NATO çerçevesinden çıkarılarak sürdürülecek görüşmeler Kıbrıs'ta gerçek barışı sağlayabilir... Kıbrıs'ta halk yararına kalıcı tek çözüm, BM kararlarına saygılı davranılması ve taksim veya özünde taksim olan bütün çözüm yollarının reddedilmesiyle sağlanabilir.

Öğrenci sorunları:

Yüksek öğrenim gençliğinin sorunları gün geçtikçe artmakta ve öğrencilerin belini bükmektedir. Yıllardır süren yurt, burs ve kontenjan sorunları hiçbir çözüme ulaştırılmamış, tam tersine yoğunlaşmış, kangrenleşmiştir. Bunlara karşılık KTFD ve Temsilcilik öğrenci düşmanı politikalarını sürdürmektedir.

Bu durumda halkının bir parçası olan ve sorunları aynı temellerden kaynaklanan yüksek öğrenim gençliği ekonomik - demokratik mücadelesini halkının mücadelesi ile birleştirmek zorunluğu ile karşı karşıyadır ve bu yolda daha bilinçli ve kararlı olarak çalışmaktadır.

Yurtseverlere Yöneltilen Saldırılar

Türkiye'de emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin kiralık katilleri faşistler tarafından yurtseverlere yöneltilen saldırılar yoğunlaşmaktadır. Son bir yıl içinde faşistlerce öldürülen onlarca yurtsever arasında iki de Kıbrıslı vardır: Özer Elmas ve Mehmet Ömer...

Yüksek öğrenim gençliğinin halkının yanındaki mücadelesini kırmak, gençliği yıldırmak amacı ile Kıbrıs'tan destek gören bu cinayetler genel faşist saldırıların bir parçasıdır. Özer arkadaşımızın cenaze töreninde tehditler savuran faşistlerin yayınladıkları «Şikâyet Etmiyoruz, İhtar Ediyoruz» başlıklı bildirinin ardından Mehmet arkadaşımızın öldürülmesi Kıbrıs'taki faşist yuvaların bu cinayetlerdeki rolünü açığa çıkarmaktadır.

Özer arkadaşın cenaze töreninden sonra Mehmet arkadaşımızın öldürülmesinin liselerde konan boykotlarla protesto edilmesi ve cenaze törenine kalabalık kitlelerin katılması; faşizme karşı uyanışın göstergeleridir. Cenaze töreni nedeni ile yeniden boykota gidilmemesi için liselerin kapatılması da egemen güçlerin bu gelişmelerden korktuklarını belgelemektedir.

Denktaş'a bağlı Gençlik, Spor ve Kültür İşleri Dairesince beslenen silahlı faşistlerin Kıbrıstaki saldırı ve tehditlerinin de artacağını, buna karşılık faşizmi halkın örgütlü mücadelesinin ezeceğini bilen yurtseverler faşizme karşı mücadele bayrağını yükseltmektedirler.

Anti-Demokratik uygulamalar

Halk düşmanı anti - demokratik uygulamalar dün olduğu gibi bugün de yoğun olarak sürdürülmektedir... Meclisin kendi yaptığı Anayasayı — ilerici üyelerin bütün çabalarına rağmen — çiğneyerek Ada'mızı bir emperyalist üs ve sürekli kanayan bir yara haline getirecek Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti ilânının yetkisini Denktaş'a vermesi kanunsuzluğun açık bir görünmü olurken; seçim yasasında partilerin güçbirliği yapmasının engellenmesi, yüksek öğrenim gençliğine — Anayasaya aykırı olarak — oy hakkı verilmesinin engellenmeye çalışılması, memurların seçilme haklarının kısıtlanması; faşist İtalyan Ceza Kanunu artığı bir ceza yasasının hazırlanmaya çalışılması demokrasinin ayaklar altına alınmasının en yakın somut örneklerini ortaya koymaktadır.

Halkımızın gün geçtikçe artan örgütlenmesinin bu oyunları engelleyeceğine inanan öğrenim gençliği tertipleri öteki demokratik kuruluşlarla omuz omuza açığa çıkarmakla ve bunlara karşı amansız bir mücadele yürütmekle yükümlüdür.

Ekonomik durum

İşsizlik, pahalılık ve yolsuzlukların alabildiğine arttığı Kıbrıs Türk Bölgesinde sürdürülen ekonomi politikası tümden soyguna, talana, adam zengin etmeye dayanan bir rezaletler furyasıdır. Emekçi halkımız gün geçtikçe yoksullaşarak işsizlik ve pahalılık girdabında boğulurken, parababaları her türlü yoldan halkımızı iliğine kemiğine dek sömürmekte, kârlarına kâr katmaktadırlar.

Pahalılık zorunlu ihtiyaç maddelerinde — resmi rakamlara göre — yüzde 50-60 artarken, asgari ücretin 55 TL gibi gülünç bir düzeyde tutulmasına karşılık işten çıkarmalar hızla artmaktadır. İşsizlik zirveye tırmanırken türlü vaadlerle Türkiyeden getirilen göçmenler de aynı cehenneme fırlatılıp atılmaktadırlar.

Üreticinin ürünü satın alınmazken eşe dosta kurdurulan şirketler aracılığı ile Türkiyeden meyva suyu ithal edilmekte ve çok yüksek fiyatlarla piyasaya sürülmektedir... Süt fabrikaları üreticinin sütünü almazken, tereyağı ithal edilmektedir... Fabrikalar özel sektöre peşkeş çekilmekte, ihraç edilen buğdayın yerine çok yüksek fiyatlarla buğday ithal edilerek bu yükün de ekmek zammı ile emekçi halkımızın sırtına yükletilmesinin hesapları yapılmaktadır...

Bütün bunlar ve daha yüzlercesi halkımızın gözü önünde sürerken iktidarın ekonomi politikası iflas etmekte, uyanış hızlanmaktadır.

Halkımızın Örgütlenmesi ve Güçbirliği

Halkımız bataktan kurtulmanın yolunun örgütlenmeden geçtiğini görmektedir... İşçiler sarı sendika tuzağından kurtularak kendi öz sendikalarını, devrimci sendikalarını kurmakta ve Türk-Sen'in egemenliğini yıkma yolunda başarılı adımlar atmaktadırlar... Köylülerin tepeden inme kooperatiflere karşı uyanıklığı gün geçtikçe artmakta ve kendi kooperatiflerini oluşturma çabaları yoğunlaşmaktadır... İlerici öğretmenler ve memurlar sendikaları etrafında sıkıca kenetlenmektedirler... Halkımızın geriye kalan tüm emekçi kesimlerinin de örgütlenmesi ve giderek haklarını alma yönünde mücadelesi yükselmektedir. Hak alma doğrultusundaki grev ve direnişlerin son günlerde yoğunlaşması bütün bunları doğrular niteliktedir.

Halktan yana demokratik kuruluşların çalışmaları halkımızın uyanıklığını hızla artırmakta ve halkımızın sorunlarına sahip çıkmasını sağlamaktadır...

Bütün iç ve dış koşullar, halktan yana demokratik kuruluşların Denktaş iktidarına karşı güçbirliğine gitmelerini dayatmaktadır. Özellikle seçimlerin yaklaştığı bu günlerde böyle bir güçbirliği kesin zorunluk haline gelmektedir... Yüksek öğrenim gençliğinin bu yöndeki çabaları var gücüyle desteklemesi ve bu güçbirliğinin sağlanması için elinden geleni yapması gerekmektedir.

KÖGEF'in Kuruluşu

Yukarıda kısa bir özet olarak verilen Kıbrıs gerçeklerini ve dünyamızda gelişen anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-militarist mücadelenin boyutlarını değerlendiren yüksek öğrenim gençliğinin demokratik örgütleri, İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği, Ankara Kıbrıslı Öğrenciler Derneği, İzmir Kıbrıs Yüksek Öğrenim Derneği, Trabzon Kıbrıs Yüksek Öğrenim ve Kültür Derneği, yüksek öğrenim gençliğinin halkının yanındaki mücadelesini daha örgütlü, dağınıklıktan tümüyle arınmış merkezi bir biçimde sürdürebilmek amacı ile genel kurullarının aldığı kararlar doğrultusunda KÖGEF'i oluşturdular.

Federasyon tüzüğünün amaç maddesinde de belirtildiği gibi:

«a) Türkiye'de öğrenimde bulunan Kıbrıslı gençlik arasındaki birlik ve dayanışmayı gerçekleştirmek, öğrenim gençliğinin Kıbrıs gerçeklerine uygun yurtsever kişiler olarak yetişmelerini sağlamaya çalışmak,

b) Türkiye'de öğrenimde bulunan gençlerin sorunlarıyle ilgilenmek, eğitim, sosyal ve kültürel her türlü sorunlarının çözümünde yardımcı olmak ve aynı amaçlara yönelik faaliyette bulunan diğer ülkelerdeki gençlik kuruluşları ile temasta bulunmak» amacı ile kurulan KÖGEF yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinde önemli bir adımdır.

Yüksek öğrenim gençliği halktan yana mücadelesini pekiştiren örgütlülüğü ile daha da yükseltecektir.

KÖGEF'i Güçlendirme ve Örgütlülüğümüzü Pekiştirme Yolunda İleri.

ZAFER DİKTAŞ İŞÇİLERİNİN OLACAKTIR

Kartal Diktaş İplik Fabrikası işçileri, sarı Teksif Sendikasından ayrılıp DİSK-Tekstil Sendikası saflarında örgütlenmek amacı ile Kasım ayından itibaren çalışmalara başladılar.

Diktaş işçilerinin ekonomik mücadele platformunda DİSK saflarında teşkilatlanması ve bunun yanında hızla siyasi anlamda bilinçlenmeleri ve TSİP'in hızla işçiler arasında örgütlenmesi Diktaş patronunu haklı olarak korkuttu.

İşçilerin patron sömürüsüne ve baskısına karşı uyanması ve örgütlenmesi demek patronların işçileri kolaylıkla ezememesi, sömürememesi demekti.

Diktaş patronu, işçilerin en doğal hakkı olan patron sömürüsü ve baskısına karşı gerek siyasi anlamda gerekse ekonomik mücadele anlamında örgütlenmesini kırmak için her türlü düzeni çevirdi ve halen de çeviriyor.

Patron önce işçileri tek tek çağırdı ve işçilere Tekstil Sendikasından ayrılmaları için baskı yaptı. El altından DİSK'E üye olan işçileri işten atacağı söylentileri yaydı. Ve işçiler arasında en ileri unsurlardan 15 ini işten atmaya çalıştı. Fakat bütün işçilerin toplu olarak arkadaşlarını savunmak amacı ile direniş kararı almaları üzerine patron çıkışları durdurmak zorunda kaldı. Daha sonra Diktaş patronu işçileri zorbalıkla sindirmek ve örgütlenmelerini kırmak amacı ile 20 Ülkü Ocaklı faşisti fabrikaya aldı. Bunlar sürekli olarak işyerinde olay çıkarmaya çalıştılar. Amaç çok açıktı, fabrikada çıkan bir olayda tutuklanacak olanlar belliydi!

Diktaş işçileri bu tahriklere kapılmadı. Fakat patron uşaklarından birinin bir kız işçiyi dövmesi bardağı taşıran son damla oldu. İşçiler topluca direnişe geçti. Diktaş fabrikası polis ve jandarma ile doldu.

İşçileri zorla işyerinden çıkarmaya çalıştılar. Sivil giyimli bir subay işçilere fabrikanın üç gün askeriyenin kontroluna girdiğini ve işyerini terketmelerini, aksi halde zorla çıkarılacaklarını söyledi.

İşçilerin cevabı: «Bizim buradan ancak ölülerimizi çıkarırsınız» oldu. Ülkü Ocaklı patron uşakları gece 10'da işbaşı yapmaya gelen işçileri içeri almamaya çalıştı. Bunun üzerine fabrika içindeki işçiler topluca kapıya gelerek kapıdaki ülkü ocaklı faşistleri tesirsiz hale getirdi. Arkadaşlarının fabrikaya girmelerini sağladılar. İki gün süren direniş sonunda 20 tane Ülkü Ocaklı işçi sınıfı düşmanı faşist fabrikadan çıkarılması,

— İşçilerin tamamının üye olduğu DİSK - Tekstil sendikasının işverence tanınması,

— Direniş süresindeki ücretlerin kesilmemesi şartları ile işçiler işbaşı yaptılar.

Fakat patron sözünde durmadı. 2 ay sonra 9 işçiyi işten attı. Daha sonra kasıtlı olarak randımanı düşürüyorlar gerekçesi ile 68 işçiyi tazminatsız olarak işten attı.

Bütün işçilere üç gün işe gelmemelerini söyledi. Bunun üzerine işçiler izin istemediklerini ve işbaşı yapmak istediklerini söylediler. Polis işbaşı yapmak isteyen işçileri engellemeye çalıştı. 2'si TSİP Kartal İlçesi üyesi 3 kişiyi gözaltına aldı. Bunun üzerine işçiler 3 gün sonra can güvenliklerinin tehlikede olduğu, işbaşı yapmak isteyen işçilere polisin copla saldırmasını ve servis arabasında iki işçiyi bıçaklayan bir patron uşağının adliyeden serbest bırakılmasını protesto amacı ile topluca işe gitmedi. Polis üç işçiyi daha gözaltına aldı.

Diktaş patronunun amacı açık, baskı ile işçilerin örgütlenmesini engellemek.

Fakat bütün patronlar gibi Diktaş patronu da yanılıyor, çünkü, sömürü ve baskı Diktaş işçilerine mücadeleyi ve siyasal örgütlenmenin de gerekliliğini öğretiyor.

DEMOKRATİK KURULUŞLAR ÜSLERLE İLGİLİ BİR KAMPANYA BAŞLATIYOR

5 Nisan'da bir araya gelerek bir basın toplantısı yapan 11 demokratik kuruluş, açtıkları kampanya doğrultusunda çalışmalarını sürdürmektedirler.

TSİP İstanbul İl'inin de gözlemci olarak bulunduğu görüşmelerde kampanyanın sloganları ve programı tesbit edilmiş, gerekli girişimlere başlanmıştır. Yine görüşmeler sırasında diğer demokratik kuruluşlara da çağrı yapılması ve ilerici siyasi partilerin desteğinin istenmesi kararlaştırıldı.

Emperyalizme ve onun yerli işbirlikçisi sermayedarların mevcut iktidarı MC'ye karşı sürdürülecek kampanya İstanbul'un çeşitli yerlerinde özellikle de işçi semtlerinde ve gecekondu bölgelerinde mahalli toplantılarla devam edecektir. Demokratik kuruluşlar bu ortak kampanyayı büyük bir kapalı salon toplantısına ulaştırmayı amaçlamaktadırlar.

TSİP İstanbul İl'i de kampanyayı aktif şekilde destekleyeceğini açıklamıştır

11. demokratik kuruluşun ortak açıklaması şöyledir:

Türkiye emekçi halkının önünde olan BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ mücadelesi bugün, Anti-Emperyalist, Anti-Faşist niteliktеki tüm toplum güçlerinin birliğini zorunlu kılmaktadır.

MİLLİYETÇİ CEPHE tarafından ülke topraklarımızın hayasız bir pazarlıkla Emperyalizme satıldığı;

Emperyalizmin çıkarlarına bekçilik eden, bölgede barışı tehlikeye sokan, halkımızı ve kardeş halkları tehdit eden, geniş emekçi yığınlar için felaket demek olan 26 ABD üssünün faaliyetlerini daha da genişlettiği;

Emperyalizmin yerli işbirlikçilerinin gerici iktidarının gitgide Emperyalizmle bağımlılığı perçinlemeye çalıştığı, günümüzde; yurdumuzun bu bağımlılık ilişkilerinden kurtarılması yolunda çaba sarfetmek, başta gelen yurtseverlik görevidir.

Bizler, NATO'nun kuruluş günü olan 5 NİSAN'dan itibaren, NATO'ya, CENTO'ya, ikili anlaşmalara, ÜSLERE ve Emperyalizmin işbirlikçisi mevcut sermaye iktidarı MC'ye karşı, ortak bir kampanya açmış bulunuyoruz. Bu kampanya ile güçlerimizi birleştirerek, BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ mücadelemizi daha güçlü kılacak ve demokrat güçlerin birliği yolunda olumlu bir adım atmış olacağız.

Biraraya gelmiş bulunan biz 11 demokratik kuruluş mücadelemizin ortak hedefleri doğrultusunda birlikte çalışacağımızı halkımıza ilan ediyoruz.

Kampanyamız boyunca dile getirilecek olan geniş emekçi yığınların ortak talepleri şöyle özetlenebilir:

— Emperyalizmin saldırganlık paktları olan NATO ve CENTO'dan Türkiye kayıtsız şartsız ve tamamen çekilmelidir.

— ABD ve diğer emperyalist devletlerle yapılmış olan gizli-açık tüm ikili anlaşmalar iptal edilmelidir.

— Üsler dahil Emperyalizmin tüm askeri varlığı yurdumuzdan sökülüp atılmalıdır.

— AET, RCD, Enerji ajansı gibi Emperyalizme ekonomik bağımlılığı perçinleyen uluslararası antlaşmalardan çıkılmalıdır.

Ayrıca, kampanya süresince yurt topraklarını, halkımızın ve dünya halklarının ortak düşmanı ABD Emperyalizmine kiralayan, böylelikle halkımız üzerindeki sömürü ve baskısının devamını perçinlemeye çalışan MC protesto edilecektir. Yine yurt topraklarını emperyalizme peşkeş çeken böylesi girişimler ve egemen güçlerin iktidarlarının Emperyalizmle işbirliğini somut olarak gösteren benzeri onur kırıcı pazarlıklar, kampanya boyunca halka teşhir edilecektir.

Yurdun dört bucağındaki tüm ilericileri, demokratları, yurtseverleri açtığımız Anti-Emperyalist, Anti-Faşist kampanyaya ak şekilde katılmaya ve aynı doğrultuda kampanyalar açmaya çağırıyoruz.

TSİP ve TEP İstanbul İl Merkezlerinin de gözlemci olarak katıldıkları ve aktif şekilde destekleyeceklerini açıkladıkları kampanyayı başlatan demokratik kuruluşlar şunlardır:

TÖB-DER
TÜM-DER
TÜS-DER
TÜM-AS
İYÖKD
AKÜD
HDGD
PİM
İGD
GSB
Tüm Dokuma-İş
11 Mühendis Mimar Odası Şube ve temsilcilik gözlemcisi.

Sahibi: Mehmet Yücel — Sorumlu Müdür: İlker Demir — Yönetim Yeri: Cağaloğlu Başmuhasip Sokak Tan Apt. No. 10-11 İstanbul — Dizgi-Baskı: İshak Basımevi, 27 73 37 — Son baskı tarihi : 12 Nisan 1976